Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1795 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 5 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

SĂ RĂSPÎNDIM NEÎNCETAT CARTEA POLITICĂ!

PENTRU TOTDEAUNA rămîn întipărite în amintirea vizitatorilor muzeului Doftana, foițele de țigară expuse acolo, după care în anii teroarei burghezo-moșierești, cei mai buni fii ai poporului nostru muncitor — comuniștii — studiau glorioasa istorie de luptă a P.C.U.S. Cuvintele de luptă înscrise pe aceste foițe erau sorbite cu nesaț. Ele dădeau celor închiși ca și tuturor comuniștilor din Romînia noi puteri în bătălia pentru zdrobirea lanțurilor capitalismului, pentru făurirea unei vieți noi.

Acele timpuri, în care studierea operelor clasicilor marxism-leninismului era considerată drept o crimă, s-au spulberat.

In anii puterii populare cartea ideologică, cartea politică, a devenit un înțelept sfătuitor al maselor de oameni ai muncii, al tinerilor.

Zi de zi tot mai mulți tineri din țara noastră studiază cu perseverență operele clasicilor marxism-leninismului, documentele partidului nostru, își dau seama de rostul muncii lor, învață să muncească mai bine pentru ridicarea neîncetată a nivelului de viață material și cultural al poporului nostru muncitor, pentru construirea noii societăți. Cartea politică înarmează pe oamenii muncii, pe tineri, cu numeroase cunoștințe despre dezvoltarea societății, le formează o concepție științifică asupra dezvoltării naturii și societății, le explică politica partidului nostru.

In anii care au trecut de la 23 August 1944 în țara noastră s-au tipărit mii de titluri de cărți de literatură politică, în tiraje uriașe. Numai Editura de Stat pentru Literatura Politică a editat în ultimii 10 ani peste 4.300 titluri de lucrări, al căror tiraj se ridică la peste 143 milioane de exemplare.

Odată cu mărirea tirajului cărților editate, a crescut mult și rețeaua de răspîndire și difuzare a cărților politice.

In anii puterii populare a început să se contureze chipul unui nou vînzător de librărie. Munca vînzătorului a devenit o muncă politică, complexă; lui i se cere să fie un cunoscător al cărților politice existente, să dea cumpărătorilor un sfat, să știe să-și vorbească despre conținutul cărților. Așa sînt, de pildă, vînzătorii Iolanda Medvesi de la cooperativa din Sălard, regiunea Oradea, Pop Vasile din Satu Mare, sau Lucaci Agneta din Gheorghieni care își iubesc mult profesiunea, care dovedesc pasiune pentru cărți și care se străduiesc să răspundă cerințelor puse de cumpărători.

In librăriile unde vînzătorii înțeleg profundul caracter politic al muncii lor, munca de difuzare a cărții politice se desfășoară în bune condiții. Astfel, la „Librăria Noastră" nr. 1 din Timișoara cel mai organizat raion de cărți este cel al cărților politice; pe lîngă „Librăria Noastră" din Cluj funcționează un cerc de prieteni ai cărții, unde se discută în mod periodic cărțile noi apărute.

In librăria „Cartea Rusă" din Pitești, vînzătoarea Neli Zimbler cere numele și adresa cititorilor care nu găsesc cărțile dorite, iar atunci cînd cărțile căutate au fost aduse în librărie ea nu uită să-i anunțe.

In librăriile în care tinerii vînzători folosesc cu pricepere buletinele de precomandă, afișele și notele bibliografice, acolo unde se asigură buna desfășurare a cursurilor pentru vînzători, se obțin de asemenea succese în munca de difuzare și răspîndire a cărții politice.

Cu toate succesele dobîndite în munca de difuzare și răspîndire în masă a cărții politice, mai există totuși lipsuri serioase, care pornesc de multe ori direct de la edituri sau de la Direcția Difuzării Cărții din Ministerul Culturii.

După cum se știe, principalul criteriu al tirajului unei cărți trebuie să-l constituie cererea cititorului. Din păcate însă, Editura de Stat pentru Literatură Politică nu se călăuzește uneori după acest criteriu. Aceasta face ca multe cărți căutate de cititori să nu se găsească în librării.

Îndatorirea principală a lucrătorilor ce se ocupă de difuzarea cărții politice este ținerea unei trainice legături cu masele de cititori, folosirea unor metode bune, menite să apropie cartea politică de sufletul cititorilor, să le dezvolte gustul de citit. Organizațiile U.T.M. din librării trebuie să se preocupe ca experiența tinerilor librari fruntași în difuzarea cărții, să fie împărtășită în toate librăriile.

O deosebită atenție trebuie acordată popularizării și răspîndirii cărții politice la sate.

Lucrătorii care se ocupă cu răspîndirea cărții politice la sate trebuie să înțeleagă că cumpărarea cărților de către țăranii muncitori, studierea și înțelegerea problemelor luptei pentru ridicarea producției agricole, pentru transformarea socialistă a agriculturii are o mare însemnătate pentru viața satului nostru. Din păcate, în multe sate cartea ajunge greu, iar de multe ori este difuzată după metode greșite.

Organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să explice celor care se ocupă de difuzarea cărții politice că este profund dăunătoare înlocuirea muncii politice cu practica de a-i obliga pe țărani să cumpere cărți și broșuri odată cu alte mărfuri. Este inadmisibil să se mai întîmple cazuri ca acelea din comuna Fălciu-Murgeni, unde difuzoarea voluntară Maria Păsărel a vîndut broșuri la intrarea în cinematograf, odată cu biletele.

In activitatea de educare comunistă a tineretului, pe care o desfășoară organizațiile U.T.M., munca de popularizare a cărții politice are o mare însemnătate. Organizațiile U.T.M. trebuie să se preocupe ca în nici o uzină, gospodărie colectivă, instituție sau școală să nu lipsească standurile cu cărți politice, bine organizate.

Organizațiile U.T.M. trebuie să creeze un larg activ de popularizatori și difuzori voluntari ai cărții politice, să se preocupe ca bibliotecile să fie înzestrate cu un bogat sortiment de cărți politice. Ele trebuie să folosească cele mai bune mijloace ca: agitația vizuală prin panouri, gazete de perete, vitrine cu cărți, precum și agitația de la om la om, în vederea răspîndirii în masele de tineret a cărții politice. Propagandiștii cercurilor politice U.T.M. au un rol însemnat în popularizarea cărții politice. Ei sînt acei care recomandînd tinerilor cărți de literatură politică, explicîndu-le cu înflăcărare importanța studiului, pot trezi la tineri dragostea și pasiunea pentru studiu, interesul de a acumula cît mai multe cunoștințe atît de necesare muncii lor de fiecare zi.

Difuzarea cărții politice, această muncă nobilă, de răspundere trebuie să ocupe un loc însemnat în multilaterala activitate a organizațiilor U.T.M.

Situația revizuirii și reparării inventarului agricol

În ultima decadă a lunii ianuarie a.c. ritmul în care se efectuează revizuirea și repararea inventarului agricol necesar executării muncilor agricole de primăvară, s-a intensificat în majoritatea regiunilor.

Pînă la această dată, lucrările de reparații s-au executat în proporție de peste 43 la sută la tractoare, de 70 la sută la pluguri pentru tractor, de peste 70 la sută la pluguri cu tracțiune animală, de 60 la sută la semănători și cultivatoare și de 71 la sută la grape.

Succese însemnate la repararea tractoarelor s-au obținut în regiunile Stalin, Autonomă Maghiară și Arad, la semănători în regiunile Baia Mare, Iași și Bîrlad, la plugurile pentru tractor în regiunile Bacău, Stalin, Cluj, Iași și Ploești, iar la plugurile cu tracțiune animală în regiunile Timișoara, Craiova, Constanța și Hunedoara.

La stațiunile de mașini și tractoare, cel mai mare volum de lucrări s-a executat în S.M.T.-urile din regiunile Stalin, Autonomă Maghiară, Cluj și Baia Mare. Mecanizatorii din S.M.T.-urile Turnișor și Hărman din regiunea Stalin, Ciorani din regiunea Ploești și Nănești din regiunea Galați au realizat cu 100 la sută planul de reparații, iar cei din S.M.T.-urile Tîrnăveni, Bacău și Roman sînt pe sfîrșite cu lucrările de reparații.

Repararea inventarului agricol la gospodăriile agricole de stat este mai avansată la tractoare în Trustul G.A.S. de aprovizionare a Capitalei, precum și în regiunile Autonomă Maghiară, Pitești și Ploești. Gospodăriile agricole de stat din regiunile Bacău, Bîrlad, Constanța, Pitești, Stalin și Timișoara au terminat complet reparațiile la plugurile pentru tractor, iar cele din regiunile Constanța și Stalin la semănători.

În unele regiuni însă, ritmul în care se execută repararea inventarului agricol este încă nesatisfăcător. Astfel, repararea tractoarelor a rămas în urmă în regiunile Hunedoara, Iași, Constanța, Galați și Craiova, a plugurilor pentru tractor în regiunile Hunedoara, și Constanța, a plugurilor cu tracțiune animală, în regiunile Pitești, Ploești, Iași și Bîrlad, iar a semănătorilor, în regiunile Oradea, Suceava și Constanța. Au întîrziat cu repararea tractoarelor stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Hunedoara, Iași, Constanța, și Galați, precum și gospodăriile agricole de stat din regiunile Craiova, Iași, Cluj și București. De asemenea, situația reparațiilor la motoare și tractoare este nesatisfăcătoare în centrele mecanice Drăgănești, Caracal și Iași, iar în unitățile industriale ca: „Independența"-Sibiu, I.C.S.I.M.-București, I. M. S.-Cîmpulung, I. M. B.-București. C.M.R.-Reșița, Uzinele de tractoare Orașul Stalin, I.U.P.-Sibiu, Auto-Cluj, Electro-Montaj-București, T. U. C.-Craiova și T.U.C.-Cotroceni, care au primit tractoare și motoare pentru reparare, nu s-au luat încă măsuri pentru realizarea la timp a reparațiilor.

Peste puțin timp vor începe muncile agricole de primăvară. Pentru asigurarea realizării în termeni optimi și în bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară este necesar sa se intensifice ritmul reparațiilor, pentru terminarea lor în cel mai scurt timp, astfel ca în primele zile bune de lucru, tractoarele, plugurile și mașinile agricole să poată fi folosite din plin de oamenii muncii de pe ogoare; la fel nu trebuie scăpat nici un moment din vedere că trebuie reparate nu numai mașinile ce vor fi folosite la primele munci agricole din primăvară, ci și cele ce vor fi folosite la întreținerea și recoltarea culturilor de cîmp.

INTR-UN SINGUR GLAS: IMPOTRIVA RAZBOIULUI ATOMIC!

Pentru viața copiilor semnăm Apelul de la Viena

Cu speranța în viitor și cu hotărîre de luptă pentru apărarea păcii, sute de muncitori, meseriași, profesori, studenți, gospodine, pensionari și invalizi din Orașul Stalin au venit la adunarea publică organizată joi seara în sala „Rodina" pentru a-și pune semnătura pe Apelul Păcii

Cu acest prilej a luat cuvîntul poeta Maria Banuș, laureată a Premiului de Stat, membră a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. „Semnătura pusă pe Apel — a spus vorbitoarea — să devină pentru fiecare dintre noi un angajament solemn de sprijinire a eforturilor în munca și lupta pentru înflorirea continuă a patriei și de întărire a capacității ei de apărare, de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc".

Noi, muncitorii uzinelor de tractoare din Orașul Stalin, a spus, printre altele, frezorul Karl Szabo de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann", avem nevoie de pace pentru a construi cît mai mult pentru viața cea nouă pe care o trăim.

Gospodina Tanța Pavel, care a primit în folosință împreună cu familia sa un apartament în noile blocuri muncitorești din cartierul „Steagul Roșu", a arătat că semnează din toată inima Apelul Păcii, pentru viitorul senin al celor trei copii ai săi, pentru zădărnicirea războiului atomic pe care vor să-l dezlănțuie cercurile agresive din Occident.

Pentru viața noastră tot mai frumoasă, pentru ca tineretul nostru să poată învăța nestingherit, semnez cu toată hotărîrea acest Apel — a spus Anne Aescht, profesoară la Școala elementară germană nr.4

S-a trecut apoi la semnarea Apelului Păcii de la Viena. Printre primii care au semnat au fost turnătorul Iordache Popa de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann", dr. Aurel Andreianu, prof. univ. Traian Popovici, rectorul Institutului forestier din Orașul Stalin, artista emerită a R.P.R. Veve Cigalia, gospodina Natalia Bölöny Gopleac, mamă eroină, invalidul Alexandru Finichi, inginerul Silviu Pașca, scriitorul Dionisie Bîrcea, președintele filialei Uniunii Scriitorilor din Orașul Stalin și alții.

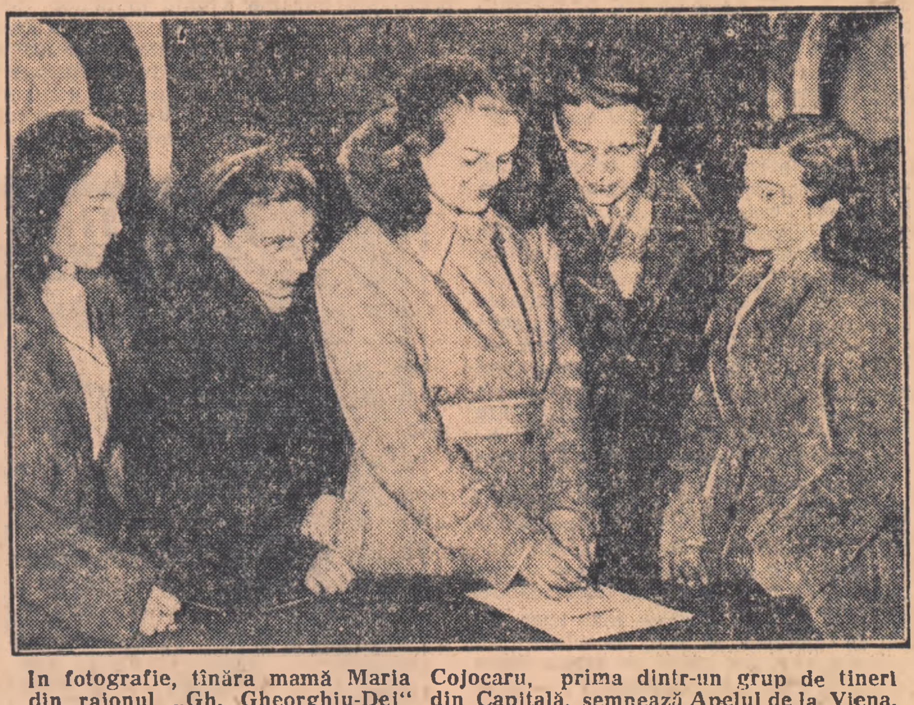
În sala palatului cultural din Arad

(De la corespondentul nostru). —

Ieri după amiază a avut loc în sala Palatului Cultural din Arad, o adunare populară în vederea deschiderii în regiune a campaniei de semnături pe Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii.

În cadrul adunării, printre alții, au luat cuvîntul Ion Beligăr, rectorul Institutului Politehnic din Timișoara, Mihai Kovago, directorul Imprimeriei regionale Arad, Mihai Hammar; muncitor la uzinele „Gh. Dimitrov" și alții.

S-a trecut apoi la semnarea pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Printre primii care au semnat au fost Ion Pescariu, doctor emerit, Andrei Mageru, episcop, Maria Petrov, casnică, Elena Bodi, artistă, Ion Dumitrache secretar al comitetului regional U.T.M. și alții. În orașul și regiunea Arad mii și mii de oameni ai muncii și-au pus semnăturile pe Apelul de la Viena.

In fotografie, tînăra mamă Maria Cojocaru, prima dintr-un grup de tineri din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, semnează Apelul de la Viena.

„Sîntem capabili să zădărnicim planurile atomiștilor americani"...

Se vedea bine că a alergat. Fularul galben îi alunecase de pe cap, vorbea cu vocea întretăiată, gîfîind încă:

— Da, da... vor veni sigur, vor veni cu toate...

Era vorba de gospodinele de pe mai multe străzi, a căror delegată era ea, Ecaterina Săndulescu. În ultimele zile, împreună cu Dinu Nadejda și Bobuș Elisabeta, delegate și ele, au trecut pe la fiecare casă de pe străzile Fluierului, Mătăsari, Tolbuhin, Agricultori și Ilarie Chendi, chemînd cetățenii să semneze istoricul Apel de la Viena. De la gospodinele cele mai tinere și pînă la bunicile celor mai vîrstnici dintre nepoți, toată lumea a încredințat-o cu însuflețire că va veni să semneze pentru pace.

Era înainte de ora 5 după amiază — ora fixată pentru adunare — cînd în parcul Tolbuhin, prin ceața deasă și grea, care se lăsase, puteau fi zăriți locuitori ai cartierului, care se îndreptau grăbiți spre clădirea bibliotecii populare nr. 16.

La ora 5 sala devenise cu totul neîncăpătoare. Bunica micului Adrian David, care venise cu nepoțelul mai tîrziu, au trebuit să stea în ușă, iar alții întîrziați, s-au oprit în sălița de la intrare. Pioniera Elena Kanigher care venise să-și ia cărți de la bibliotecă s-a oprit și ea aci ascultînd conferința pe care o citea tovarășa Bobuș Elisabeta.

O liniște desăvîrșită se lăsase în sală. Aproape 100 de mame și copii, gospodine și bătrîni, locuitori ai cartierului... Glasul vorbitoarei se auzea clar și răspicat: „..Imperialiștii americani pregătesc un nou război. Forța noastră trebuie să-i înfrîngă! Pacea trebuie apărată..."!

S-a sfîrșit de citit Apelul. În contrast cu tăcerea de pînă atunci s-a iscat în sală un murmur viu. Apoi, s-a auzit clar o voce de femeie:

— „Semnăturile pe Apel constituie o forță care-i poate împiedica pe agresorii imperialiști să-și realizeze planurile agresive. Noi, mamele, care ne creștem copiii, oamenii de mîine ai acestei țări, ne alăturăm milioanelor de oameni cinstiți din întreaga lume care urăsc cu înverșunare pe cei ce pregătesc un nou măcel mondial. Noi, care veghem la căpătîiul copiilor noștri, noi care-i îngrijim de cînd sînt în fașă și pînă cînd îngînă primele litere ale alfabetului, pînă la primii pași în viață, vom ști să-i ocrotim și să-i creștem ca buni apărători ai patriei".

Aplauzele însuflețite au dovedit pe deplin că Vrancea Maria vorbise într-adevăr în numele tuturor mamelor prezente, în numele participanților la adunare.

S-a anunțat apoi începutul semnării Apelului. Prima care a semnat a fost David Ioana. A ieșit cu fața plină de un zîmbet fericit că a fost cea dintîi dintre locuitorii cartierului care și-a exprimat prin semnătura ei, dorința de pace, ura față de imperialiști.

Ca și ea, toți participanții la adunare și-au exprimat hotărîrea de a face front viguros pentru preîntîmpinarea războiului atomic.

Prin fiecare semnătură pusă pe Apel se exprimă neclintita voință de a apăra pacea, de a zădărnici planurile atomiștilor americani.

C. VIORICA

Stavilă oricăror aventuri războinice!

Sute de oameni ai muncii, oameni de știință, artiști, reprezentanți ai cultelor, studenți și gospodine din Timișoara au participat joi, în sala clubului C.F.R., la adunarea publică de deschidere a campaniei de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Adunarea a fost deschisă de tov. Radu Domnosie, președintele sfatului popular orășenesc, după care a vorbit tovarășul Filip Geltz, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți la adunare care au înfierat cu glas plin de mînie pe acei care urmăresc dezlănțuirea unui război atomic.

Gospodina Margareta Weiss a spus printre altele: Am suferit greu de pe urma războiului trecut. Mi-am pierdut atunci doi copii. Grozăviile războiului, pe care agresorii imperialiști îl vor astăzi și mai sîngeros, nu trebuie să se mai repete. Să facem tot ce ne stă în putință pentru a opri mîna criminalilor. Vreau să fiu printre primele femei din țara noastră care semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva folosirii armelor atomice.

In limba maghiară a vorbit apoi strungarul fruntaș în întrecerea socialistă Ștefan Kovacs de la fabrica „Electromotor". Semnez cu încredere — a spus el — Apelul Consiliului Mondial al Păcii și chem pe fiecare om cinstit să-l semneze

Muncitorul pensionar Andrei Focht a spus: „Intențiile criminale ale cercurilor imperialiste se lovesc însă de voința de pace și libertate a popoarelor. Pentru a pune stavilă oricăror aventuri războinice, alături de toți oamenii cinstiți de pretutindeni semnez și eu Apelul de la Viena.

Participanții la adunare au hotărît apoi trimiterea unei moțiuni adresate Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. prin care se alătură Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

„Ne ridicăm împotriva războiului atomic"

Joi după amiază, într-o atmosferă însuflețită, funcționarii Ministerului Industriei Ușoare au semnat Apelul de la Viena.

Despre însemnătatea documentelor sesiunii de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, a vorbit tov. R. Acațiu, director în Minister.

Dispecerul Ion Doroftei a spus celor de față: „E în puterea noastră să barăm calea războiului atomic. Nu pentru ca să-mi văd cei 8 copii exterminați am stat treaz nopți în șir lîngă leagănul lor cînd erau bolnavi. Nu pentru a îngroșa profiturile neguțătorilor de moarte mi-am luat pîinea de la gură pentru a o da copiilor mei în anii de secetă. Vreau ca ei să se bucure de binefacerile păcii, de fericirea pe care le-o hărăzește statul nostru. De aceea semnez din toată inima Apelul și mă consider combatant al luptei pentru împiedicarea războiului atomic".

Din sală și de la masa prezidiului adunării, cei care au mai luat cuvîntul au exprimat același gînd, limpede și plin de înțeles: „Ne ridicăm împotriva războiului atomic!" Și ca prim semn al hotărîrii lor și-au pus cu toții semnătura pe Apelul de la Viena.

IN ÎNTIMPINAREA ZILEI CEFERIȘTILOR

Tineri ceferiști — buni gospodari

Tinerii ceferiști înțeleg îndatoririle lor în vederea satisfacerii în mare măsură a nevoilor de aprovizionare a economiei cu materiale și materii prime, cu cele necesare oamenilor muncii. In același timp, alături de ceferiștii vîrstnici, ei vor ca munca lor să fie cît mai fructuoasă, să ducă la obținerea unor cît mai însemnate economii de combustibil, să prelungească durata de parcurs a locomotivelor, să folosească capacitatea maximă de încărcare a vagoanelor — condiții de seamă în efectuarea unor transporturi rapide și mai puțin costisitoare. Despre unele din aceste probleme vorbesc știrile de mai jos în care sînt cuprinse unele rezultate dobîndite în întrecerea socialistă între ceferiști, în cinstea zilei de 16 februarie.

Mii de kilometri peste normă

Pînă de curînd, pe liniile de cale ferată ce duc din Buzău spre Ploești sau Mărășești putea fi văzută zilnic locomotiva nr. 50.702 strunită cu îndemînare de tineri muncitori din brigada mecanicului Vasile Matei. Zilele trecute însă mașina a intrat în atelierul de reparații al depoului pentru revizie — o revizie de „trei pătrimi", cum îi spun ceferiștii, în limbajul lor.

De fapt, socotind după numărul kilometrilor pe care i-a parcurs, mașina trebuia să intre încă de mult timp într-o reparație mai mare — o reparație cu ridicare de pe osii. Iată însă că aceasta nu s-a făcut, deși mașina a mai circulat încă 13.000 km. peste norma de parcurs stabilită. Iar acum, în loc de reparație cu ridicare, i se face numai o revizie de „trei pătrimi"...

Nu, nu este nici o greșeală de calcul. E vorba numai de unul din numeroasele mijloace pe care le folosesc ceferiștii pentru reducerea prețului de cost al transporturilor, o prelungire a vieții locomotivei între reparații

Cum au reușit să obțină această realizare tinerii brigadieri de la depoul Buzău?

Iată o întrebare la care ar putea să răspundă mulți mecanici și fochiști din numeroase depouri din țară. Ar putea răspunde și mecanicul Constantin Leferman din depoul Craiova, care a realizat mai mult de două norme de parcurs între reparații cu ridicare de pe osii, ca și mecanicii din depoul Pitești ale căror mașini, la intrarea în reparație generală, depășeră norma de parcurs cu 2—10 la sută: anume, ar răspunde, că tot „secretul" constă în grija cu care mecanicii și fochiștii își întrețin mașina, în atenția cu care muncitorii din ateliere fac reparațiile.

Ce au realizat, de fapt, membrii brigăzii U.T.M. de pe locomotiva nr. 50.702, prelungind viața mașinii lor cu încă 13.000 km.?

Planificatorul depoului ne-a dat și acest răspuns: 55 zile de lucru în care locomotiva, în loc să fie imobilizată în atelier pentru reparație, a transportat mai bine de 60.000 tone de mărfuri!

Evidența zilnică a realizărilor

Activitatea, munca noastră este economică sau nu? A fost transportul acesta economic, sau prea costisitor?

Întrebări de felul acestora își pun azi mereu mai mulți muncitori și tehnicieni preocupați să folosească forțele și materia primă în mod cît mai rațional.

Pînă a fi început să folosească metoda economistei sovietice Clavdia Baranovskaia, mecanicul utemist Aurel Șovar, de la depoul Pitești, nu-și putea cunoaște rodul muncii decît la sfîrșitul lunii, cînd se făcea bilanțul. Atunci afla, de pildă, că a economisit atîtea tone de combustibil, sau că a avut supra-consum.

Supra-consum de combustibil? Dar asta se întîmplă de cele mai multe ori din cauza unor defecțiuni ale mașinii. Dacă mecanicul și-ar fi dat seama din prima zi că mașina consumă mai mult decît norma tehnică, atunci n-ar fi fost de loc greu **să descopere defecțiunea și să facă reparația** necesară. Și atunci nu s-ar mai fi irosit în van tone de cărbune și păcură...

Acum, însă, lucrurile stau altfel. În carnetul de evidență al brigăzii U.T.M. pe care o conduce mecanicul Aurel Șovar, apar cifre precise — oglindă a activității tinerilor mecanici și fochiști. Nu le-a fost prea ușor pînă au deprins meșteșugul cifrelor complicate: tonajul pe care îl remorcă la fiecare drum, secția (linia) pe care circulă, cît combustibil trebuie să consume și cît au consumat, ce economie sau ce pierdere au avut la capătul drumului etc.

Așa au început să apară, zilnic, în carnetul de evidență a planului financiar de producție al locomotivei nr. 50.560, cifre noi: azi — cîteva sute de kilograme de cărbuni economisiți, mîine — cîteva grame de ulei consumate mai puțin, la un alt drum — o tonă de păcură economie.

Iar bilanțul, după o jumătate de an de agoniseală, a fost o economie de peste 42.000 lei pe care tinerii Aurel Șovar, Gheorghe Manea, Constantin Sandu și Marin Tudora au adăugat-o contului lor de economii.

Trenuri cu tonaj sporit

Conducerea trenurilor de marfă cu tonaj sporit este o treabă care cere multă pricepere mecanicilor de locomotivă.

Cînd, în urmă cu doi ani, un mecanic de locomotivă din depoul Craiova a condus primul tren cu un tonaj mult sporit față de normă, faptul a stîrnit curiozitatea și interesul multor mecanici.

De atunci, numărul ceferiștilor din depoul Craiova care folosesc metoda mecanicului sovietic Blinov, a tot crescut. Ceea ce înseamnă că a crescut și numărul mecanicilor și fochiștilor care și-au însușit temeinic cunoștințele tehnice despre locomotivă, despre folosirea forței vii a trenului, despre arderea rațională a combustibilului pe grătarul mașinii, despre importanța cunoașterii pe de rost a liniei pe care circulă. Mulți dintre ei sînt tineri.

Aceasta, însă, nu-i împiedică ca, în întrecere cu cei mai vîrstnici și însușindu-și mereu din cunoștințele acestora, să obțină realizări pe care le-ar invidia chiar și mecanici cu mai multă experiență.

Iată, de pildă, că brigăzile mecanicilor Ion M. Șt. Vasile și Alexandru Ciontea, în răstimpul unei singure luni au transportat în plus cîte peste 500 tone de mărfuri. Sau brigada mecanicului Ion Drăgan care în numai trei drumuri a remorcat cu mașina sa, peste norma tehnică, mai mult de 860 tone de diferite produse.

Despre importanța acțiunii de remorcare a trenurilor cu tonaj sporit, în ceea ce privește creșterea capacității de transport și economisirea mijloacelor de bază, se pot spune multe lucruri. Socotim, însă, că este de ajuns dacă vom arăta că pentru transportul mărfurilor pe care mecanicii de la depoul Craiova le-au dus la destinație în trenuri cu tonaj sporit în timp de trei luni, ar mai fi fost necesar încă zece trenuri. Deci, zece locomotive în plus, zece echipe de drum, zeci de tone de combustibil!...

Și toate acestea au fost economisite și folosite pentru alte necesități de transport, de echipele de drum de la un singur depou de locomotive!

LITERATURĂ-ARTĂ

Pe marginea Expoziției anuale de Stat a artelor plastice

Pentru o poziție cetățenească a tinerilor artiști

Paul Constantin

Educația și dezvoltarea tinerelor talente prezintă o deosebită însemnătate în procesul de creștere a artei noastre plastice. Către artiștii crescuți în anii luminoși ai regimului de democrație populară se îndreaptă speranțele poporului. Avînd condițiile materiale și culturale pe care multe generații înaintașe le-au visat doar, ei pot și trebuie să devină cîntăreții zilelor noi, adevărați artiști-cetățeni care, reflectînd în creație cu deosebire aspectele cele mai semnificative ale vieții de azi, să exprime năzuințele poporului spre socialism, spre pace.

Generațiile noi de artiști își însușesc măiestria în vremea unor asemenea transformări sociale cum istoria țării noastre nu a mai cunoscut. Viața ce crește din eroica strădanie a poporului eliberat, făuritor al soartei sale, arată artiștilor zilnic, pe ogoare, în uzine, în școli și instituții științifice, pe stradă, pretutindeni, fenomene specifice unei lumi noi, constituind fiecare un fragment a acelei mari epopei populare. Ea pătrunde năvalnic și în sufletele artiștilor, se cere cîntată.

La zugrăvirea acestei epopei, alături de maeștrii mai vîrstnici, contribuie în ultimii ani și mulți tineri. Creațiile unor artiști ca Mimi Șaraga-Maxy, Gh. Șaru, Lelia Zuaf, Dorio Lazăr — laureați ai Premiului de Stat — E. Kasnovski, Const. Plăcintă, Maria Constantin — laureați ai concursului internațional din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului de la București — sau cele ale lui Dan Hatmanu, A. Anastasiu, V. Nereuță, Renata Duncan și mulți alții, sînt pilde grăitoare.

Dar pe această linie se înscriu și mulți dintre tinerii prezenți în actuala Expoziție anuală a artelor plastice; ei aduc în operele lor imagini care prin semnificația și expresivitatea lor emoționează. Felul în care sînt priviți oamenii și natura, poziția tînărului creator față de lume, ne arată la cei mai buni dintre ei rezultate remarcabile ce se înscriu pe făgașul realismului socialist.

Totuși aceste succese nu constituie un fenomen îndeajuns de răspîndit. Destui tineri stau încă din păcate pe poziții principial confuze sau din lipsa unui meșteșug artistic ridicat, compromit conținutul operei lor.

Negreșit că atunci cînd vorbim despre succesele sau insuccesele tineretului în raport cu ansamblul dezvoltării artei noastre de azi trebuie să avem în vedere greutățile inerente începutului. Nu putem cînta cu aceeași măsură opera unui maestru matur și munca unui începător. Lucrările tinerilor trebuiesc de atare privite și îndrumate în perspectivă.

Dar dacă deficiențele experimării sînt de înțeles și pot fi înlăturate în drumul de creștere al unui tînăr, concepția falsă despre viață, impermeabilitatea față de speranțele și gîndurile de fiecare zi ale poporului, față de idealurile clasei muncitoare, nu mai pot fi înțelese: ele constituiesc o barieră de netrecut între artist și opera de artă.

Talentul este o condiție de bază în dezvoltarea unui artist, dar el nu reprezintă decît un punct de plecare. Pentru a se realiza, talentul trebuie să servească doar de premiză unei munci asidue și disciplinate, teoretice și practice, care să facă din viitorul artist un cetățean conștient și un splendid meșteșugar. Talentul nu poate fi închis în sine și în afara societății. Experiența istorică ne arată că mari artiști au fost doar cei care au slujit cu talentul și cu înalta lor cultură teoretică și practică, idealurile celei mai înaintate ale vremii lor, care au fost — cum spune Gorki — „vocea epocii lor". Și tot experiența ne arată că cele mai mari talente s-au spulberat, putrezind în „turnul de fildeș", atunci cînd au rămas în afara vieții, cînd nu au înțeles sau au fost potrivnici năzuințelor spre progres și libertate ale oamenilor.

Arta are un rol social educativ și de acest adevăr trebuie să fie pătrunși cu deosebire tinerii, crescuți în spiritul înțelegerii marxist-leniniste a lumii.

★

Privind felul cum se prezintă tineretul în actuala expoziție, ne vom opri întîi la unele exemple mai caracteristice din creațiile absolvenților sau studenților institutelor de artă plastică.

„Fruntaș în producție" de DUMITRU CAILEANU — gips

În ceea ce privește lucrările de diplomă se poate spune că și în acest an s-au obținut succese. Majoritatea absolvenților atacă teme din actualitatea vieții noastre, unii atingînd chiar trepte superioare în realizare. Așa sînt de pildă pictorii Simona Vasiliu (Inst. „N. Grigorescu" din București — prof. Gh. Labin) autoarea viguroasei compoziții — „Ne-a sosit utilaj sovietic" — Imola Varhelyi (Inst. „I. Andreescu" din Cluj — prof. G. Miklossy), care aduce în lucrarea „Pregătirea darurilor pentru concursul de artă populară" — o poetică imagine a satului din Ardeal, sau Petre Bedivan (Inst. „N. Grigorescu" — prof. C. Ressu), care realizează în tabloul „Sărbătoare" o scenă însorită, plină de optimismul manifestațiilor populare.

Inspirîndu-se de asemenea din viața noastră de azi mai aduc lucrări remarcabile: graficianul L. Balog (Inst. „N. Grigorescu", prof. V. Kazar), cu ilustrațiile la romanul „Brazdă peste haturi" de Horvath István, sau sculptorii N. Pascu (Inst. „N. Grigorescu", prof. C. Medrea) autorul unei scene de gen — „Primii pași" — și Octavian Ilica (Inst. „I. Andreescu", prof. I. Irimescu), tot cu o compoziție de gen, intitulată „Pe drum".

O lucrare interesantă din istoria luptei clasei muncitoare din Romînia, prezintă pictorul Pal Veress (Inst. „I. Andreescu", prof. G. Miklossy); compoziția — „Din acuzat acuzator" — redă un proces politic în care muncitorii judecați de jandarmii burghezo-moșierimii, demască exploatarea și teroarea regimului făcînd din boxa acuzaților o tribună. Pînza suferă însă de faptul că principalul personaj, muncitorul care acuză, cu un gest larg, patetic, are un chip total nestudiat, inexpresiv și care evident nu poate reprezenta figura avîntată a luptătorului comunist. Tot din eroica istorie a muncitorimii noastre se inspiră graficiana Cornelia Daneț (Inst. „N. Grigorescu" — prof. V. Kazar), în ilustrațiile pentru „Sfîrșitul jalbelor" de Al. Jar, dintre care cele ce reprezintă scene din pregătirea grevei sînt mai ales remarcabile.

Pe linia picturii istorice mai apar lucrări de diplomă ca cea intitulată „Nu trageți! Episod din 1907", de Marin Petre Constantin (Inst. „N. Grigorescu". — prof. C. Ressu), tablou cu reale calități compoziționale dar care nu reușește să contureze viguros decît personajul central, restul țăranilor prezentîndu-se ca o masă amorfă, stereotipă, fără viață. De asemenea o pînză compusă cu mult elan este cea de Ch. Costiurin (Inst. „N. Grigorescu" — prof. Gh. Labin). — „Ștefan cel Mare la Vaslui", dar suferă și ea de unele efecte teatrale, artificiale.

În sfîrșit printre diplomele interesante se numără și tabloul lui Gh. Freiberg — „Apărînd Moscova" — un aspect din eroica rezistență a cetățenilor sovietici din vremea Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Tînărul pictor atacă un subiect amplu pe dimensiuni deosebit de mari dar, cu toate că vădește talent în ideia compoziției, în felul cum e concepută valorația, umbra și lumina, sau gama coloristică, totuși nu ajunge la destulă expresivitate. Superficialitatea în studiul personajelor, efectele coloristice puse prea mult pe impresia subiectivă și lipsa atmosferei de „plein air" (aer liber), fac ca lucrarea să piardă mult din valoare.

Cu toate că, așa cum se vede și din lucrările citate, cei mai buni absolvenți se îndreaptă în majoritate spre teme actuale sau spre momente de culme ale istoriei, totuși nu se poate afirma că orientarea lucrărilor de diplomă este foarte bună. Viața tinerei noastre republici este oglindită, în ansamblu, mai mult prin imagini de bună stare, de sărbătoare, de tihnă familiară, nunți, ș.a.m.d. Aspectele din munca și lupta dîrză dusă de popor pentru înfrîngerea greutăților ce stau în calea făuririi vieții noi — tipice pentru etapa prin care trecem — sînt rar oglindite, și nu numai în operele tinerilor, dealtfel, ci în general în expoziție. În acest fel imaginea ce se oferă privitorului este oarecum idilică, a unei Romînii tihnite, în care lupta nu mai există.

Cei ce avem sarcina de mare răspundere a educării tinerelor generații de artiști, profesori ai institutelor din București și Cluj, precum și organizațiile U.T.M. din institute, va trebui să analizăm mult mai adînc cum sînt orientate lucrările de diplomă, ca și în general cum sînt orientate temele de compoziție în institute. De felul cum vom ști să creștem artiști cetățeni, oameni de înaltă cultură artistică, depinde creația lor viitoare. Dascălilor nu trebuie să le fie indiferent faptul că mai pot ieși din institute tineri care să nu fie cu tot sufletul alături de idealurile poporului. De asemenea ar fi necesară o mai riguroasă selecție a lucrărilor de diplomă din punct de vedere al realizării finale și o mai mare prețuire a felului cum apar studenții pentru prima oară în expoziții.

Din acest punct de vedere ar fi preferabil ca pe viitor institutele să prezinte lucrările de diplomă în expoziție și nu studenții personal. Astfel se va putea evita ca lucrări deși just orientate dar neterminate și ca atare schematice și inexpresive, să fie expuse. Așa sînt de pildă picturile „Înainte de lansare" de Angheliki Melissaratos, sau „Micul tractorist" de Al. Cumpătă (ambii de la Inst. „N. Grigorescu"). Mai grav este faptul că apar în sălile expoziției lucrări de diplomă complet nerealizate, motiv pentru care au și fost respinse de comisia institutului, neprimind notă de trecere, ca de pildă picturile „Delegați vizitînd muzeul de artă populară" de Geta Bărbulescu, sau „Cercul micilor tipografi" de N. Filoteanu" (de la Inst. „N. Grigorescu").

Încă o problemă legată de îndrumarea lucrărilor de diplomă este aceea a dimensiunii și a anvergurii compoziției. Se observă în multe cazuri o tendință spre un gigantism cu orice preț. Dimensiunea unei opere de artă nu poate fi hotărîtă în mod arbitrar. Ea face parte integrantă din mijloacele de exprimare plastică și ca atare reese din conținutul lucrării. De asemenea ar trebui ca îndrumarea în alegerea temelor să fie și în funcție de o mai atentă examinare a forțelor și a personalității artistice a studenților. O pildă în această direcție poate fi socotită pînza studentului E. Aniței — „Doctorul de țară" (Inst. „N. Grigorescu" — prof. Gh. Labin), o compoziție de dimensiuni reduse care redă sugestiv aspecte foarte semnificative pentru viața nouă a satelor noastre.

În sfîrșit tot pe linia succeselor obținute de studenții prezenți în expoziție se remarcă și lucrările sculptorilor: Dumitru Căileanu — „Fruntaș în producție" — o pregnantă imagine a unui muncitor înaintat, Szervatius Tibor (ambii de la Inst. „I. Andreescu") — „Muncitor forestier" și „Alpinist", ce dovedesc o justă înțelegere a vieții în expresia monumentală, sau portretul plin de duioșie intitulat „Bunicul" de pictorița Marianne Simtion. Acuarelele

Afiș de I. SCHÖN și GH. COSTIURIN

satirice ale lui Romeo Voinescu, mai ales „Aspect de la Bienala de la Veneția" și „La cantină", precum și caricaturile pline de spirit ale lui Val Munteanu (Toți trei de la Inst. „N. Grigorescu").

Trecînd la ceilalți artiști tineri din expoziție, vom găsi multe realizări valoroase. Printre ele se numără emoționanta compoziție în rondbos a sculptoriței Lelia Zuaf, intitulată „Și-om stăvili Bistrița", lucrare cu frumoase calități monumentale care exprimă elanul constructorilor hidrocentralei Bicaz. Calitatea principală a lucrării constă în aceea că ea reușește să ne prezinte fenomenul nou al eroismului în muncă drept ceva tipic, caracteristic pentru oamenii simpli din țara noastră și nu ca un atribut al unor eroi izolați, „supraoameni."

De asemenea, remarcabile sînt lucrările sculptorilor Dorio Lazăr-portretul poetului A. Toma — și Petre Balog, figura poetului revoluționar maghiar Al. Petőfi.

O compoziție deosebit de puternică expun doi tineri sculptori din Iași, Vl. Florea și V. Condurache: un altorelief de mari dimensiuni intitulat „Ștefan cel Mare și plăeșii". Problema altoreliefului-compoziție, atacat în general destul de puțin la noi și doar de cîțiva maeștri, este pusă cu curaj și rezolvată în general cu succes de cei doi tineri. În pofida lipsurilor inerente începutului și care se dezvălue cu deosebire în felul cum sînt redate figurile și chipurile plăeșilor, ca și în necunoașterea justei dimensionări și a deformărilor de perspectivă, Florea și Condurache reușesc să exprime sugestiv figura marelui voevod și legătura lui cu poporul. Sperăm că odată cu progresul limbajului lor plastic, ei vor încerca pe viitor și teme legate de viața noastră de azi.

Printre tinerii pictori și graficieni se evidențiază: Renata Duncan care realizează într-o compoziție viu pictată o imagine plină de optimism și de căldură omenească — „Nuntă într-o gospodărie agricolă colectivă", desenele colorate ale talentatului pictor Dan Hatmanu, cum sînt mai ales — „Studiind la oboi", „Pionieri jucînd șah" și „Mihai Busuioc" — scene de gen foarte pregnante, vibrînd de viață, sau compoziția pictoriței Eva Cerbu — „În cabană" — care marchează un serios progres, peisajul compoziție de Emilia Niculescu — „La culesul porumbului", afișul „Veniți cu noi". de I. Schön și Gh. Costiurin și multe altele

În mod deosebit trebuie subliniat prezența talentatei pictorițe Mimi Șaraga Maxy, care depune în ultimii ani o rodnică muncă pe linia compoziției tematice. Anul acesta ea prezintă trei compoziții, dintre care cea intitulată „Eliberarea unui lagăr" reprezintă din multe puncte de vedere o realizare valoroasă. Tema aleasă, salvarea de către ostașii sovietici a unor supraviețuitori ai bestialităților comise de hitleriști în lagărele de concentrare, a pus probleme psihologice deosebit de grele artistei. Felul cum a rezolvat unele dintre ele, dramatismul expresiilor celor care trec de la neagra deznădejde la bucurie, concepția coloristică ce apare profund patetic înspre fundalul pînzei și trece spre o lumină optimistă în primele plane, susțin ideea eliberării. Din păcate însă, figurile ostașilor sovietici nu sînt în suficientă măsură studiate; ei apar șterși, amorfi, nu participă la dramatismul scenei

Nu aceleași lucruri se pot spune însă despre celelalte două compoziții ale artistei. „Concertul de duminică dimineață" nu exprimă ideea anunțată în titlu. Scena este dominată de o tristețe deprimantă. Majoritatea personajelor și mai ales figura centrală arată cu totul alte sentimente decît acelea pe care le inspiră muzica simfonică. **Se pare că asupra întregii familii s-a abătut o nenorocire.** Artista, furată de frumusețea anumitor pete coloristice ca fotoliul din prim plan, unele din hainele personajelor sau de vibrația luminii, pleacă de fapt de la conținutul lucrării, șterge sau alterează expresiile, cade în poziții formale.

Și mai accentuate sînt aceste deficiențe în a treia compoziție — „Perinița — la Carnaval", pînză de foarte mari dimensiuni. Mai întîi, aspectul ales nu este nici pe departe tipic pentru o astfel de manifestație internațională cum a fost Festivalul Mondial al tineretului pentru pace și prietenie, de la București. Apoi felul superficial, nebulos, lipsit de viață în care este realizată pictura, ne arată mai cu seamă niște costume și măști pestrițe, violent colorate, sub care nu se poate ghici prezența unor tineri sănătoși și veseli, veniți din toate colțurile lumii pentru a-și afirma prietenia cu ceilalți tineri și dorința de pace. Lucrarea sugerează mai degrabă un carnaval pe Coasta de Azur, în Florida, sau ori unde își plimbă de predilecție milionarii plictiseala.

Talentul și puterea de muncă a artistei trebuie să reușească pe viitor să se îndrepte mai hotărît spre viața adevărată. Ea trebuie să învețe a subordona posibilitățile de expresie plastică unui bogat conținut de viață nouă.

Unii tineri stau din păcate pe poziții artistice manifest opuse rolului cetățenesc al creatorului, îndepărtîndu-se de concepția noastră despre lume. Astfel de artiști nu găsesc de pildă nimic mai interesant de pictat decît propriul lor portret în diferite feluri, cum face Eugen Crăciun. Negreșit că această izolare în „eu" își dă roadele, pictorul văzînd propria lui persoană într-un fel morbid, în culori ce țin mai mult de patologia pielii decît de expresia artistică a vieții redînd într-o lumină misterioasă o stare quasi-fantomatică.

Apoi sculptorul Const. Lucaci, care a expus în anii trecuți lucrări remarcabile, aduce azi un Beethoven în piatră, conceput de pe o poziție de mult depășită. Reeditînd viziunea idealistă, burgheză, asupra titanului simfoniei, C. Lucaci dăltuiește o figură oarbă, în transă și cu păr de meduză. Ea nu redă în nici un caz pe marele compozitor, luptătorul conștient pentru libertate, care a exprimat genial prin creația lui elanul revoluționar cu care poporul francez a sfărîmat lanțurile iobăgiei sau bucuria de a trăi a oamenilor. Și nu e de mirare că artistul nu stă pe poziții noi cîtă vreme preia (ca și sculptorul I Vlad dealtfel) o imagine a lui Beethoven ce aparține sculptorului francez Antoine Bourdelle. Dar un tînăr artist al unei țări ce construește socialismul nu poate vedea lumea identic cu un artist francez format la sfîrșitul veacului trecut și care reflecta ideologia unei clase în descompunere.

Însfîrșit, un alt tînăr artist care prezintă o lucrare fals orientată, conformistă, este Camilian Demetrescu. Compoziția — „Înmormîntarea lui Bălcescu la Palermo" — prin lipsa ei de semnificație nu onorează memoria marelui nostru revoluționar. Faptul că el a murit în mizerie la Palermo și a fost înmormîntat în groapa publică, poate avea o însemnătate în suita literară a unui roman sau poem în care s-a desfășurat toată luminoasa lui viață. Dar reprezentată într-o imagine plastică, care cere structural esența unui fenomen și nu momente oarecari, instantanee, ea poate denatura ideea. Bălcescu a rămas în istoria noastră pentru cu totul alte motive decît că a sfîrșit neștiut de nimeni în Italia.

Ceea ce îl duce pe Camilian Demetrescu la această greșită alegere este poziția lui indiferentă față de viață. În loc să plece în creație de la conținut la formă, în loc ca ideea să-i genereze imaginea plastică, el pleacă de la o schemă compozițională clasică găsită — „Punerea lui Christ în mormînt" și caută un titlu care să i se potrivească. Evident că în aceste condiții pînza e serios îmbibată de misticism, străină concepțiilor clasei muncitoare despre viață, reprezentînd o mentalitate de mult depășită.

★

O mare răspundere în ceea ce privește dezvoltarea tinerilor artiști o poartă Uniunea Artiștilor Plastici. În general munca pe tărîm ideologic ce se duce în U.A.P nu este satisfăcătoare. Dar mai cu seamă în rîndurile tineretului ea ar trebui să constitue o frămîntare de zi cu zi. Pozițiile greșite trebuiesc cu răbdare dar și cu hotărîre lămurite. Părerile ambigue și șovăelnice în această direcție stînjenesc justa dezvoltare a tinerilor artiști.

Îndrumarea tineretului trebuie mai cu grijă urmărită de Uniunea Artiștilor Plastici, de Direcția artelor plastice din Ministerul Culturii, ca și de organizațiile U.T.M. Trebuie să creștem cît mai mulți artiști-cetățeni care de pe poziții militante, partinice, să creeze lucrări de înaltă valoare artistică, ajutînd efectiv construirea vieții celei noi și răspunzînd astfel încrederii pe care partidul, guvernul și întregul popor le-o acordă.

Ion Brad

TREI ODE CU SENS INVERS

Odă excelentului urmaș

Stimate Konrad, plecăciuni o mie!
Ilustre Adolf, tu în ei ești viu!
Tu-l încălzești în ură și mînie,
Prin ele-ți este demn urmaș și fiu!
Și-n sufletu-i înviforat se mișcă
Neîmpăcata zvasticei morișcă.

Și lui de lacrimi de copil i-e sete,
Căci tu, o, umbră, focul ăsta-i iști!
Și lui i-e poftă, de pe-acum, se vede,
Să mestece-n măsele comuniști.
Doar umbra voastră înfrățită suie
Pe zidurile vechi de la Karlsruhe.

El, ca și tine, mîndru, vulturește,
Se uită peste țările din jur.
Și mii de mii de cisme potcovește,
Pe hărți cătîndu-și noul Oradour,

Ba, uneori privirea neagră-i cade
Pe zarea ta senină, Stalingrade!

Dă semne de neliniște, se jură
Că-i cel mai pașnic om de pe pămînt,
Că e prietenul de rasă pură
Al Franței, care nu-i dă crezămînt.
Infamă lume, cum nu uiți odată
Că-n glumă-ai fost pe ruguri ridicată?

De ce nu-l lași din nou să te mîngîie
Cu palma lui de teuton gingaș?
Hai, bate-i, Europă, din călcîie,
Să rîdă-n plin bătrînul copilaș!
El ca un înger, doar, de bun și sfînt e
Cu-atomice cîntări vrea să te-ncînte!
Dar Europa, uite, nu suspină
De dragul lui, și nu prea vrea să tacă.
Stimate Konrad, nu sînt eu de vină!

Odă ucigașilor de negri

Domni cu mănuși de la etaju-o sută,
Domni tolăniți la New-York sau Paris,
Vă-nchin această odă neplăcută,
Domni buni, ce albe sufletele vi-s!
Nu s-au pătat de tuci și nici de smoală,
Rămas-au fragede, ca de copil.
Deși ați mîngîiat încă din școală
Nepoții negri ai lui Joe Hill,
Voi nu i-ați atîrnat în șbilt odată,
Nu i-ați lovit odată ca pe cîini.
Din pîine le-ați svîrlit cîte-o bucată,
I-ați pus sub masa voastră de stăpîni.
De-aceea sufletul vi-e ca zăpada
Ascunsă-n strălucirea grea de-argint.
Nu-l poate-ntrece nici Sierra-Nevada
Cînd doarme lîngă stele scînteind.
Din puritatea lui, netulburată
Izvoarele în oda mea le-adun...
Doar mîinile adînc înmănușate
Voi nu le dați luminii nicidecum,
O, mîinile acelea prea gingașe
De ce le-ascundeți, domnilor, atît?
C-au sugrumat vreo cîțiva negri-n fașe,
Vi s-au coclit cumva, s-au mohorît?
O, mîini frumoase, mîini fără de pată,
De ce v-ascundeți în culcușul mort?
Doar Kenya de voi e depărtată
Și sînge curge-n Africa de Nord...
Voi n-ați suit spînzurătoare poate,
Un singur glonț n-ați tras și n-ați ucis.
Ieșiți să vă vedem acum pe toate,
Mîini de la New-York, Londra sau Paris!
Dar ce spui, odă? Glasul tău ce-ascunde?
Peste pămînt și ape ce îngîni?
— Că sîngele e roșu orișiunde,
Că-s jilave de sînge-acele mîini!
Le roade lepra dacă ies la soare...
Peste inele sînge s-a-nchegat...
Priviți și admirați-le, popoare!
Acum stăpînul pare crin curat...
Acum s-ascunde la etaju-o sută
Și vede negri-n visu-i nărăvaș...
Nu el e oare cea mai albă brută,
Nu sînt acestea mîini de ucigaș?

Odă unui general american

În ritmul grav al odei prostearnă-se cîntarea
La nobilele tale picioare de oștean!
Tu, cel mînjit de sînge mai roșu decît marea
Cea roșie, ce zace departe de ocean.

Tu, cel ce dai mărire și dai apoteoză
Celor treizeci de regi ai țării fără regi,
Tu, cel ce-aștepți cu sete porunca încotro să
Mai calci cu cizma globul, năimiții să-ți alegi.

Se veștejesc în drumu-ți și crini și gladiole
În Grecia cînd intri cu noul cal troian
Și cade-o Carmencita-n orașele spaniole
Și moare răzvrătitul flăcău din Pakistan.

Te-ncrunți cînd turnul Eifel nu-ți face temenele;
Cînd Franța nu stă smirnă în fața ta, te-ncrunți;
Tu, marele luceafăr pe steagul plin de stele,
Rătăcitor prin lumea de pămînteni mărunți.

O, mîndră creatură, te miră de ce oare
Nu te așteaptă lumea și-n alte părți să vii,
De ce foșnește-acuma pămîntul ca o mare
Și murmură și urlă și urcă brațe vii?...

Pe scurt!

„Umor pe sfori"

Filmul romînesc de păpuși este un gen cu care spectatorul nostru din păcate n-a avut cum să se obișnuiască. Cu toate acestea, „Umor pe sfori" — cea de a treia realizare de acest fel a Studioului București — a fost primit cu mult interes și satisfacție de public. Și această primire este pe deplin meritată.

Realizatorii n-au mers pe linia înregistrării pur și simplu pe peliculă a unor fragmente de spectacol, ci — cu fantezie și gust — au creat un scurt film de păpuși cu o valoare independentă. Ca pretext a fost folosită aniversarea a 5 ani de la înființarea teatrului care poartă numele prichindelului Țăndărică, pe care-l cunoaștem ca un băiețel vioi și ager. Alături de prietenul său patruped Azorică, el a pornit să filmeze cu aparatul pe care l-a primit în dar cu prilejul împlinirii a 5 ani, cîteva momente din reușitul spectacol al teatrului lor.

Filmul evidențiază măiestria la care au ajuns păpușarii noștri, a căror artă atît de dificilă și interesantă aduce bucurie nu numai copiilor ci și oamenilor maturi. Trebuie remarcată expresivitatea chipurilor unor păpuși cum ar fi cea care o reprezintă pe cîntăreața Maria Tănase, sau cele înfățișînd pe frații Grigoriu. Aci se observă străduință nu atît pentru o caricatură care să semene din punct de vedere fizic, ci mai ales care să redea felul de a fi caracteristic modelului. Astfel frații Grigoriu ne apar așa cum îi cunoaștem de pe scena teatrului de estradă: cel din mijloc zîmbind mereu în timp ce cîntă, cuprinzîndu-i pe după umeri pe partenerii săi, cel din dreapta cu o mină gravă, încordată, cînd ia o notă de jos. Al treilea, cu ghitară, înalță gîtul ori de cîte ori trebuie să cînte subțire. Fiecare din lăutarii care acompaniază pe Maria Tănase și pe Fănică Luca, are, de asemenea, o personalitate distinctă: contrabasistul e foarte pătruns de arta pe care o face, primul viorist este un conducător însuflețit al tarafului. Cel mai sobru rămîne cobzarul, care se apleacă atent asupra instrumentului la care cîntă, ascultîndu-i rezonanța.

În cea mai mare măsură și mișcarea păpușilor este plastică și în deplină concordanță cu caracterul personajului, cu natura ocupației sale. Asta se vede mai ales din secvențele filmului care redau un număr de circ-păpuși acrobate. Sînt bine prinse mișcările grațioase și dibace ale acrobatei, stîngăcia și caraghioslîcul clownului.

Merită de asemenea, toată lauda, mînuitorii păpușilor precum și felul în care e sincronizat filmul. Datorită concordanței perfecte dintre mișcare, voci și muzică, e greu să observi că păpușile sînt de fapt mute. Păcat că nu totdeauna se înțeleg destul de clar replicile și textele cîntecelor.

Faptul că nu putem pomeni în rîndurile de față nici un nume al celor care au realizat filmul se datorește desăvîrșitului anonimat în care au fost învăluiți. Nici la început, nici la sfîrșitul filmului nu poți afla cui se datorește scenariul, regia, imaginea colorată etc. deși de data asta realizatorii n-au de ce să se ascundă.

SUZANA VOINESCU

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

privind măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea creşterii viermilor de mătase şi îmbunătăţirea sistemului de contractare şi preluare a gogoşilor de mătase

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne,

Hotărăşte:

ART. 1. — Ministerul Industriei Uşoare, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. şi Ministerul Industriei Chimice vor încheia contracte pentru creşterea viermilor de mătase şi producerea gogoşilor de mătase cu gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole, asociaţiile de crescători, gospodăriile individuale, unităţile cooperatiste, şcolile şi diferitele aşezăminte, după cum urmează:

— Ministerul Industriei Uşoare, pentru gogoşi de mătase industriale;

— Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. pentru gogoşi de mătase de reproducţie;

— Ministerul Industriei Chimice pentru viermi în scopul producerii firelor chirurgicale (setolina).

ART. 2. — Producătorii care vor încheia contracte cu unităţile contractante, vor beneficia de următoarele avantaje:

— vor primi gratuit sămînţa de viermi de mătase înviată de către agenţii autorizaţi; cîte 3 coli hîrtie de aşternut şi cîte o coală şi jumătate hîrtie perforată, pentru fiecare gram de sămînţă contractată; cîte un kilogram dezinfectant (pucioasă sau formol) pentru fiecare 10 grame de sămînţă contractată.

— vor putea culege gratuit frunzele de dud necesare hrănirii viermilor rezultaţi din cantitatea de sămînţă contractată, de pe duzii proprietatea statului, în baza legitimaţiilor eliberate în acest scop de unităţile contractante. Toate ministerele şi instituţiile de stat care deţin duzi vor pune la dispoziţia crescătorilor contractanţi frunzele de duzi.

— vor primi fără plată materialul săditor de duzi de la comitetele executive ale sfaturilor populare.

— vor putea cumpăra la preţ de stat fire de bumbac conform prevederilor de mai jos.

ART. 3. — Preţurile de contractare pe kilogram gogoşi de mătase, se stabilesc după cum urmează:

A. *Pentru gogoşi de mătase industrială:*

a) In cazul cînd contractul se încheie cu gospodăriile individuale sau asociaţii de crescători, şcoli şi diferite aşezăminte pentru predarea gogoşilor de mătase verzi rezultate din întreaga cantitate de sămînţă, conform producţiei medii stabilite pe regiune:

	Calit. I-a	*Calit. II-a*	*Calit. III-a*
	lei	lei	lei
gogoşi verzi	30,00	9,00	2,50

b) In cazul cînd contractul se încheie cu gospodăriile individuale sau asociaţii de crescători, pentru predarea gogoşilor de mătase verzi rezultate din 50 la sută din cantitatea de sămînţă, conform producţiei medii stabilite pe regiune, se va reţine costul sămînţei, hîrtiei şi al dezinfectantului pentru partea de gogoşi de mătase ce rămîne crescătorilor, plătindu-se următoarele preţuri:

	Calit. I-a	*Calit. II-a*	*Calit. III-a*
	lei	lei	lei
gogoşi verzi	24,00	7,00	2,00

c) In cazul cînd contractul se încheie cu gospodăriile agricole colective sau întovărăşirile agricole pentru predarea gogoşilor de mătase verzi rezultate din întreaga cantitate de sămînţă, conform producţiei medii stabilită pe regiune:

	Calit. I-a	*Calit. II-a*	*Calit. III-a*
	lei	lei	lei
gogoşi verzi	40,00	12,00	3,50

B. *Pentru gogoşi de mătase de reproducţie*

Gogoşile verzi din rasa galben european centurat, se vor plăti la preţuri majorate cu 10 la sută, iar gogoşile verzi rasele auriu şi alb chinez, alb european şi alb sferic, la preţuri majorate cu 20 la sută, faţă de preţurile stabilite pentru gogoşile de mătase industriali, specificate la punctele a, b şi c de mai sus.

C. *Pentru viermii de mătase destinaţi producerii setolinei se va plăti preţul de 12 lei/kg. de viermi.*

ART. 4. — Contractanţii vor putea cumpăra fire de bumbac, la preţul unic de stat, în raport cu cantitatea de gogoşi de mătase verzi calitatea I-a ce o vor preda după cum urmează:

a) Pentru gospodăriile individuale, asociaţiile de crescători şi diferitele aşezăminte:

— 200 grame fire de bumbac pentru 1 kilogram de gogoşi verzi de calitatea 1-a.

b) Pentru gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole:

— 250 grame fire de bumbac pentru 1 kilogram de gogoşi verzi de calitatea 1-a.

c) Crescătorii care contractează predarea de viermi de mătase pot cumpăra:

— 80 grame fire de bumbac pentru 1 kilogram viermi de mătase.

ART. 5. — Ministerele contractante vor însărcina în fiecare comună sau grup de comune, în raport cu numărul duzilor, crescători cu organizarea şi îndrumarea creşterii viermilor de mătase, care vor fi denumiţi agenţi sericicoli comunali şi care vor fi retribuiţi după cum urmează:

— 0,60 lei pentru fiecare gram de sămînţă de viermi de mătase contractată în comuna sau grupul de comune ce constituie raza sa de activitate;

— 1,20 lei pentru fiecare kilogram de gogoşi de mătase verzi contractate I-a precum şi pentru munca depusă de agentul sericicol pentru învierea seminţei, distribuirea viermilor înviaţi, îndrumarea crescătorilor în perioada de creştere, controlul clasării gogoşilor, îndrumarea şi organizarea predării producţiei realizate şi pentru controlul executării contractelor.

De asemenea, agenţii sericicoli comunali pot cumpăra fire de bumbac la preţul unic de stat, la predarea gogoşilor de mătase, după cum urmează:

	Fire bumbac kg.
Pînă la 150 kg. gogoşi verzi cal. I-a	1
De la 151—300 kg. gogoşi verzi cal. I-a	2
De la 301—500 kg. gogoşi verzi cal. I-a	3
De la 501—750 kg. gogoşi verzi cal. I-a	4
De la 751—1000 kg. gogoşi verzi cal. I-a	6
Peste 1000 kg. gogoşi verzi cal. I-a	7

Gospodăriile agricole colective, şcolile şi diferitele aşezăminte care fac singure învierea sămînţei vor primi peste preţul de bază cîte 1,20 lei pentru fiecare kilogram de gogoşi verzi de calitatea I-a predat.

ART. 6. — Pentru a se evita răspîndirea bolilor în crescătoriile de viermi de mătase, se interzice creşterea viermilor de mătase din sămînţă produs proprie. Contravenienţii se vor pedepsi conform prevederile legii sericicole nr. 152/1947.

ART. 7. — Contractarea gogoşilor de mătase verzi industriali şi de reproducţie, precum şi a viermilor se face pe baza contractelor tip elaborate de către ministerele contractante, în conformitate cu prevederile prezentei Hotărîri şi se avizează de Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

ART. 8. — Crescătorii contractanţi sînt obligaţi să execute prevederile contractului tip cu privire la păstrarea în bună stare a duzilor, la creşterea raţională a viermilor de mătase, recoltarea şi predarea gogoşilor de mătase conform instrucţiunilor sericicole stabilite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

ART. 9. — Ministerele contractante sînt obligate:

— Să distribuie în termen materialele necesare creşterii viermilor.

— Să distribuie prin agenţi sericicoli comunali viermi de mătase înviaţi de către crescătorii contractanţi.

— Să preia şi să plătească la recepţionare întreaga producţie de gogoşi de mătase, obţinută şi predată de crescători, pe calităţi.

— Să asigure contractanţilor la predarea producţiei de gogoşi de mătase, cantităţile de fire de bumbac prevăzute în prezenta Hotărîre.

— Să asigure termometre camerelor de încubat.

— In caz de ivire a bolilor în crescătoriile de viermi de mătase să asigure cantităţile suplimentare de hîrtie de aşternut şi perforată, proporţional cu cantitatea de sămînţă contractată şi gradul de desfăşurare a bolii.

ART. 10. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Transporturilor Navale şi Aeriene, Ministerul Căilor Ferate vor executa plantaţii de duzi în plantări masive izolate şi completări de goluri, conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezenta Hotărîre.

Defalcarea pe regiuni va fi făcută de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

ART. 11. — Plantările de duzi se vor executa sub îndrumarea tehnică a organelor agricole şi silvice locale, pe loturi sericicole rezerve de stat, porţiuni de izlazuri, terenuri degradate sau în curs de degradare, pe loturi sericicole nou create din rezervele de stat, în perdele de protecţie, de-a lungul şoselelor republicane, regionale, raionale şi comunale, precum şi de-a lungul căilor ferate, situate în imediata apropiere a comunelor şi satelor.

ART. 12. — In vederea asigurării materialului săditor de dud în cantităţi cît mai mari, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Transporturilor Navale şi Aeriene, Ministerul Căilor Ferate vor lua măsuri pentru extinderea suprafeţelor destinate în acest scop, în pepiniere proprii, conform anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta Hotărîre.

Ministerele care au sarcina de a produce materialul săditor şi a executa plantări de duzi, vor înainta spre avizare Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, pînă la 15 august ale fiecărui an, planurile pentru anul următor.

ART. 13. — Ministerele şi instituţiile de stat care deţin plantaţii de duzi, precum şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri pentru îmbunătăţirea plantaţiilor existente, prin tăieri de regenerare, aplicarea de îngrăşăminte şi aplicarea de măsuri agrotehnice speciale, după un plan stabilit în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

Nici un deţinător de duzi din sectorul socialist şi individual nu are voie să taie sau să scoată duzi şi nici să-i stropească cu substanţe vătămătoare creşterii viermilor de mătase, fără avizul organelor agricole. Contravenienţii sînt pasibili de amenzile prevăzute în art. 61 şi 63 din Codul Silvic.

ART. 14. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. vor dezvolta sectorul de cercetări ştiinţifice privind următoarele probleme:

— Crearea de noi varietăţi de dud şi determinarea celor mai bune metode agrotehnice în cultura dudului.

— Imbunătăţirea metodelor tehnice de creştere a viermilor de mătase.

— Crearea de rase noi de viermi de mătase şi îmbunătăţirea celor existente.

— Studiul introducerii de plante noi în creşterea viermilor de mătase, pentru perioade scurte, în cazuri de calamitate a duzilor.

— Studiul introducerii creşterilor repetate pentru a obţine mai multe recolte de gogoşi pe an.

— Determinarea măsurilor de prevenire şi combatere a bolilor viermilor de mătase.

— Vor produce în fiecare an pînă la 1 decembrie, cantitatea de sămînţă de viermi de mătase necesară acoperirii integrale a planului de creştere a viermilor de mătase, pe anul următor.

ART. 15. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii răspunde pentru realizarea planului de producţie la gogoşi de mătase crude (verzi).

In acest scop, va asigura îndrumarea şi asistenţa tehnică prin organele sericicole regionale şi raionale.

ART. 16. — Ministerul Invăţămîntului, în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, va lua măsuri pentru introducerea sericiculturii ca disciplină obligatorie în institutele de învăţămînt agricol superior, în şcolile tehnice de maiştri în agricultură, în şcolile profesionale agricole de ucenici, precum şi în cadrul lecţiilor de ştiinţă ale naturii în şcolile elementare.

In şcolile tehnice de maiştri în agricultură, în şcolile profesionale agricole de ucenici, precum şi în şcolile elementare se vor organiza creşteri demonstrative de viermi de mătase, sub îndrumarea cadrelor didactice.

ART. 17. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Ministerul Industriei Uşoare cu comitetele executive ale sfaturilor populare, vor lua măsuri pentru intensificarea acţiunii de propagandă şi îndrumare sericicolă, prin difuzarea în rîndul crescătorilor, de afişe pliante, planşe, foi volante şi broşuri de popularizare precum şi prin radio şi presa centrală şi conferinţe în cadrul căminelor culturale în trimestrele I şi II ale fiecărui an.

ART. 18. — Comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate:

— Să sprijine unităţile cu sarcini de contractare pentru realizarea planului de contractare, asigurarea mijloacelor de transport necesare transportării producţiei de gogoşi predate, pentru depozitarea în condiţii bune a gogoşilor de mătase.

— Să îndrume pe crescătorii contractanţi prin organele agricole de specialitate, în vederea executării la timp şi în condiţii bune a lucrărilor prevăzute în instrucţiunile sericicole.

— Să ia măsuri de pază şi bună întreţinere a tuturor plantaţiilor de duzi.

ART. 19. — Comitetul de Stat al Planificării va repartiza ministerelor contractante cantităţile de fire de bumbac necesare executării contractelor încheiate în baza prevederilor prezentei Hotărîri.

ART. 20. — Ministerul Finanţelor, prin Banca de Stat a R.P.R. şi Banca Agricolă, va asigura ministerelor interesate, creditele necesare executării prevederilor prezentei Hotărîri.

ART. 21. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii va stabili producţia medie de gogoşi de mătase verzi, care să rezulte dintr-un gram de sămînţă de viermi de mătase.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerul Industriei Uşoare vor organiza anual în perioada 15 martie—15 aprilie cursuri de scurtă durată cu agenţii sericicoli comunali şi cu referenţii tehnici raionali.

ART. 22. — Respectarea condiţiilor contractuale este obligatorie pentru ambele părţi. Nerespectarea lor atrage după sine sancţiunile prevăzute de Decretul nr. 274/1954.

ART. 23. — Se abrogă prevederile H.C.M. nr. 754/1952 privind măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea creşterii viermilor de mătase, a producţiei gogoşilor de mătase şi extinderea plantaţiilor de duzi în R.P.R. şi ale H.C.M nr. 11/1954 cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare la plante tehnice, medicinale, aromate şi a gogoşilor de mătase.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Preşedintele Consiliului de Miniştri

PETRE COSTACHE
Director General al Treburilor Consiliului de Miniştri

Primele întovărăşiri zootehnice în regiunea Craiova

CRAIOVA (De la corespondentul nostru). —

La poalele munţilor Paringului este aşezată comuna Novaci, unde muncesc oameni harnici, buni şi vrednici crescători de animale. Doar de ani şi ani de zile se ocupă ei cu această ramură a agriculturii. Ţărani muncitori ca Ioan Corigoiu, Gheorghe Ivan, Ioan Cuteanu, Dochia Tomoiu, Dumitru Martescu şi alţii sînt cunoscuţi ca unii dintre cei mai de seamă crescători de animale de prin părţile acestea.

Pentru a sprijini înfăptuirea măsurilor luate prin Legea pentru dezvoltarea creşterii animalelor, în anii 1954—1956, în R.P.R., pentru a creşte cît mai multe animale în scopul asigurării unei mai îmbelşugate aprovizionări cu produse animale a populaţiei muncitoare de la oraşe, novăcenii au hotărît să înfiinţeze o întovărăşire zootehnică în comuna lor. Comuniştii au fost cei dintîi care au pornit acţiunea, lămurindu-i pe ţăranii muncitori de avantajele întovărăşirii zootehnice, convingîndu-i să se înscrie în întovărăşire. Munca politică dusă a avut roade frumoase. Mulţi ţărani muncitori — 108 familii — au ascultat cuvîntul comuniştilor şi, trecînd peste zvonurile şi uneltirile chiaburilor Drăgănoiu şi Pilutoiu, au făcut cereri de înscriere în întovărăşire.

Şi de curînd, în Novaci a fost sărbătoare. Ţăranii muncitori au sărbătorit constituirea întovărăşirii zootehnice „Viaţa Nouă" — prima întovărăşire de acest fel din regiune. În comitetul de conducere al întovărăşirii, ţăranii muncitori întovărăşiţi au ales pe Ioan Corigoiu, Gheorghe Ivan şi pe alţi crescători de animale pricepuţi şi destoinici.

★

În aceeaşi zi şi ţăranii muncitori din comuna Polovraci sărbătoreau înfiinţarea unei întovărăşiri zootehnice. 62 familii de ţărani muncitori s-au întovărăşit să crească împreună cele aproape 500 de oi aduse în întovărăşire, să sporească necontenit numărul lor.

Scrisoarea lui Ciu En-lai către Dag Hammarskjoeld

PEKIN 4 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 3 februarie Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministru al Afacerilor Externe al R. P. Chineze, a răspuns la telegrama din 31 ianuarie a secretarului general al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Dag Hammarskjoeld.

Iată textul integral al telegramei de răspuns a lui Ciu En-lai:

Domnului DAG HAMMARSKJOELD,
secretar general al Organizaţiei Naţiunilor Unite, New York, statul New York. S.U.A.

Pentru a fi transmisă de asemenea domnului Victor A. Belaunde, preşedintele Consiliului de Securitate.

Confirm primirea telegramei Dumneavoastră din 31 ianuarie 1955 care anunţă cea de a 690-a şedinţă a Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Agresiunea Statelor Unite împotriva teritoriului chinez Taivan constituie o sursă permanentă de încordare în Extremul Orient. În ultimul timp, după încheierea cu clica trădătoare a lui Cian Kai-şi a aşa-numitului „tratat de securitate mutuală", Statele Unite au trimis suplimentar în regiunea Taivanului şi în strîmtoarea Taivanului importante forţe militare maritime şi aeriene, au ameninţat făţiş cu războiul şi au săvîrşit provocări militare împotriva poporului chinez în vederea pregătirii extinderii agresiunii împotriva Chinei, agravînd astfel şi mai mult încordarea în Extremul Orient.

Pentru a slăbi încordarea în Extremul Orient şi a înlătura ameninţarea pentru securitatea Chinei şi pentru a pune capăt agresiunii Statelor Unite, guvernul Republicii Populare Chineze sprijină întrutotul rezoluţia prezentată de reprezentantul Uniunii Sovietice în Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite: „Cu privire la acţiunile agresive ale Statelor Unite ale Americii împotriva Republicii Populare Chineze în regiunea Taivanului şi a altor insule chineze" şi este ferm convins că Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite trebuie să condamne Statele Unite pentru acţiunile lor agresive împotriva Chinei şi să ceară Statelor Unite să înceteze imediat agresiunea lor împotriva Chinei şi intervenţia în afacerile interne ale Chinei şi să-şi retragă toate forţele armate din Taivan şi strîmtoarea Taivanului.

Taivanul, insulele Penhuledao şi celelalte insule de litoral ale Chinei sînt o parte integrantă a teritoriului Chinei. Exercitarea de către poporul chinez a drepturilor sale suverane în chestiunea eliberării propriului său teritoriu este o chestiune pur internă a Chinei şi ea nu a provocat niciodată încordare internaţională şi nici nu poate să creeze o ameninţare pentru pacea şi securitatea generala.

Totuşi, reprezentantul Noii Zeelande a propus ca Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite să examineze problema „Cu privire la operaţiunile militare în regiunea unor insule situate în apropiere de China continentală", dintre R. P. Chineză şi clica trădătoare a lui Cian Kai-şi. Aceasta înseamnă fără doar şi poate o imixtiune în afacerile interne ale Chinei şi camuflarea acţiunilor agresive ale Statelor Unite împotriva Chinei şi de aceea constituie o încălcare directă a pricipiilor fundamentale ale Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite. Guvernul R. P. Chineze se opune cu hotărîre acestei propuneri de a se interveni în afacerile interne ale Chinei, încălcîndu-se Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite.

De cînd Statele Unite au ocupat Taivanul în 1950, Republica Populară Chineză a prezentat în repetate rînduri plîngeri Organizaţiei Naţiunilor Unite şi a cerut ca Organizaţia Naţiunilor Unite să pună capăt acţiunilor agresive ale Statelor Unite împotriva Chinei.

Totuşi, Organizaţia Naţiunilor Unite nu a întreprins niciodată vreo acţiune în legătură cu aceste plîngeri juste ale R. P. Chineze; dimpotrivă, în repetate rînduri ea a admis calomniile proferate la adresa Republicii Populare Chineze. Cu totul intolerabil este faptul ca Republica Populară Chineză, care reprezintă poporul chinez de 600 milioane de oameni, să fie lipsită pînă în prezent de poziţia sa legitimă şi de drepturile ei legitime în Organizaţia Naţiunilor Unite, în timp ce reprezentanţii jalnicelor rămăşiţe ale clicii trădătoare a lui Cian Kai-şi, respinsă de mult de poporul chinez, continuă să ocupe ilegal locul reprezentantului Chinei în Organizaţia Naţiunilor Unite. O astfel de situaţie cu totul nejustă face cu neputinţă ca reprezentantul R. P. Chineze să participe la examinarea în Organizaţia Naţiunilor Unite a problemelor privitoare la China.

De aceea, guvernul R. P. Chineze nu poate accepta invitaţia Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite şi să-şi trimită un reprezentant care să participe la examinarea propunerii Noii Zeelande.

Totodată, trebuie subliniat că fără reprezentantul R. P. Chineze care să participe în numele Chinei la discuţiile din cadrul Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, toate hotărîrile adoptate în Consiliul de Securitate cu privire la problemele referitoare la China vor fi ilegale şi fără valoare.

Guvernul Republicii Populare Chineze consideră că numai în scopul discutării rezoluţiei Uniunii Sovietice şi numai în cazul cînd reprezentantul clicii lui Cian Kai-şi va fi exclus din Consiliul de Securitate şi reprezentantul Republicii Populare Chineze va asista în numele Chinei, Republica Populară Chineză poate accepta să-şi trimită un reprezentant pentru a participa la discuţiile din Consiliul de Securitate.

Guvernul Republicii Populare Chineze se străduieşte necontenit să contribuie la slăbirea încordării în Extremul Orient şi la menţinerea păcii generale. Încordarea în regiunea Taivanului a luat naştere în urma ocupării Taivanului de către Statele Unite şi a imixtiunii lor în afacerile interne ale Chinei. Orice eforturi internaţionale reale îndreptate spre slăbirea şi înlăturarea încordării create de Statele Unite în această regiune şi în celelalte regiuni ale Extremului Orient, se vor bucura de sprijinul Republicii Populare Chineze.

CIU EN-LAI
premierul Consiliului de Stat şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze

Încetarea stării de război între Cehoslovacia şi Germania

PRAGA 4 (Agerpres). — Ceteka transmite.

La 3 februarie, a fost dată publicităţii la Praga o declaraţie a preşedintelui Republicii Cehoslovace, în care se spune:

Din momentul în care Germania hitleristă a pornit acţiuni agresive împotriva securităţii, independenţii şi integrităţii teritoriale a Cehoslovaciei, Republica Cehoslovacă s-a aflat în stare de război cu Germania.

Timp de peste şase ani de zile poporul cehoslovac s-a aflat sub ocupaţia hitleristă şi a fost eliberat din robia germană datorită victoriei repurtate în război de către Uniunea Sovietică — forţa hotărîtoare în coaliţia antihitleristă.

Cunoscînd din proprie experienţă ce înseamnă militarismul german, popoarele Cehoslovaciei cer pe bună dreptate o rezolvare a problemei germane, care să excludă o nouă primejdie pentru popoarele iubitoare de pace şi să asigure în acelaşi timp poporului german o dezvoltare paşnică şi democratică.

Calea este indicată în acordul încheiat între cele patru puteri în anul 1945 la Potsdam, a cărui scop era crearea unei Germanii unite pe baze democratice şi paşnice, precum şi încheierea unui tratat de pace cu Germania.

In ciuda năzuinţelor permanente ale guvernului Uniunii Sovietice, puterile occidentale au făcut cu neputinţă realizarea unui acord în problema unificării paşnice a Germaniei şi încheierea unui tratat de pace cu Germania. Obstacolul cel mai important în calea unificării paşnice a Germaniei îl constituie acordurile de la Paris îndreptate spre remilitarizarea Germaniei occidentale şi spre includerea ei atît în grupările agresive existente, cît şi în cele pe cale de a fi create.

Luînd în considerare faptul că între Republica Cehoslovacă şi Republica Democrată Germană se dezvoltă o colaborare multilaterală şi se întăreşte tot mai mult înţelegerea reciprocă şi prietenia şi că între cele două părţi nu există probleme litigioase şi nerezolvate, pornind de la interesul popoarelor Cehoslovaciei pentru colaborarea paşnică cu întreaga Germanie, şi în scopul creării unor relaţii de bună vecinătate, care ar constitui o bază trainică pentru coexistenţa popoarelor Cehoslovaciei cu întregul popor german, declar că în baza hotărîrii guvernului:

Starea de război între R. Cehoslovacă şi Germania încetează.

Intre cele două ţări se stabilesc relaţii paşnice.

Incetarea stării de război cu Germania nu schimbă obligaţiile ei internaţionale şi nu afectează drepturile şi obligaţiile Republicii Cehoslovace care decurg din acordurile internaţionale existente între cele patru puteri referitoare la Germania, ca şi din celelalte acte internaţionale privind Germania, la care ia parte Republica Cehoslovacă.

Un articol al tovarăşului dr. Petru Groza în „Izvestia"

MOSCOVA (Agerpres). — TASS

La 4 februarie se împlinesc şapte ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între U.R.S.S. şi R.P.R. O serie de ziare centrale consacră articole acestui eveniment.

„Izvestia" publică sub semnătura doctorului Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, un articol în care se subliniază că ziua semnării Tratatului sovieto-romîn are pentru Romînia o însemnătate istorică. De aceea, scrie autorul, în fiecare an poporul romîn sărbătoreşte cu o deosebită bucurie şi mîndrie acest eveniment memorabil pentru el. Tratatul sovieto-romîn, care a constituit o expresie strălucită a relaţiilor de tip nou ce s-au statornicit după cel de al doilea război mondial între ţările lagărului democratic, a deschis Romîniei perspective luminoase de dezvoltare economică şi culturală.

—•—

Invitarea a 84 de ţări la Conferinţa internaţională pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă Secretariatul O. N. U., secretarul general al O.N.U. a trimis guvernelor a 60 de ţări — membre ale O.N.U., precum şi guvernelor a 24 ţări — care nu sînt membre ale O.N.U., dar care sînt membre ale instituţiilor specializate — invitaţii de a lua parte la proiectata conferinţă internaţională pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Conferinţa se va deschide la 8 august a.c. la sediul european al O.N.U. de la Geneva şi va dura 12 zile.

Secretarul general a hotărît să numească în calitate de preşedinte al apropiatei conferinţe pe dr. Baba, preşedintele Comisiei pentru energia atomică din India. Secretarul general va numi şase vicepreşedinţi ai apropiatei conferinţe din rîndurile delegaţilor care urmează să fie desemnaţi de Uniunea Sovietică, Statele Unite, Anglia, Franţa, Canada şi Brazilia.

Mendès-France a cerut din nou vot de încredere

PARIS 4 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor din Adunarea Naţională franceză în legătură cu politica guvernului în Africa de Nord, care au continuat în după amiaza zilei de 3 februarie, cu prilejul cărora s-a manifestat o puternică opoziţie faţă de politica guvernului chiar din partea deputaţilor partidelor de dreapta, primul ministru Mendes-France a fost silit să pună în faţa Adunării Naţionale chestiunea încrederii.

Aceasta este a şasea oară cînd guvernul Mendes-France este silit să ceară Adunării Naţionale votul de încredere şi, după cum se ştie, numărul celor care au votat în favoarea guvernului a scăzut simţitor de fiecare dată. În Adunarea Naţională franceză, care se va pronunţa în noaptea de 4 spre 5 februarie în privinţa chestiunii de încredere cerută de Mendes-France, se manifestă o puternică opoziţie faţă de politica guvernului, fapt ce reiese din comentariile presei franceze.

In regiunea Arad au început însămînţările de primăvară

ARAD (De la corespondentul nostru Cîrstea Gheorghe). —

În partea de apus a ţării, vremea este favorabilă începerii lucrărilor agricole de primăvară. Muncile de pregătire a campaniei de primăvară sînt în toi.

Membrii gospodăriei agricole colective „Griviţa Roşie" din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Arad au terminat printre cei dintîi din regiune repararea uneltelor şi maşinilor agricole. După ce colectiviştii au curăţat şi tratat seminţele, făcînd probele de încolţire, ei au început în ziua de 3 februarie însămînţatul griului de primăvară.

Pînă seara colectiviştii au însămînţat 6 hectare.

Pentru o producţie bogată de legume

Legumicultorii din regiunea Oradea au început confecţionarea ghivecelor nutritive. Anul trecut, cînd au folosit peste 1.800 000 de ghivece nutritive, ei au obţinut la culturile unde au aplicat această metodă producţii cu 55 la sută mai mari decît în cultura obişnuită. Colectiviştii din Vaida şi Borş, de pildă, au obţinut producţii de 38.500 kg. de roşii la hectar, 22.200 kg. de castraveţi la hectar, 19.500 kg. de ardei graşi la hectar etc. Folosind metoda ghivecelor nutritive, gospodăria agricolă de stat Salonta a recoltat anul trecut producţii superioare faţă de anul 1953 şi a livrat O.C.L. Aprozar cu 136 tone mai multe legume decît prevedea planul anual.

În acest an, legumicultorii din regiunea Oradea vor confecţiona peste 2.500.000 de ghivece nutritive. Multe gospodării agricole colective, întovărăşiri, asociaţii de producţie agricolă şi ţărani muncitori cu gospodării individuale au pregătit deja un mare număr de ghivece nutritive. Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Oradea au confecţionat pînă acum 65.000 de ghivece nutritive, iar colectiviştii din Mădăraş peste 6.000.

Anul acesta, suprafaţa cultivată cu legume în regiunea Oradea va creşte cu 4.870 ha. faţă de anul trecut.

Cele mai bune secţii de bunuri metalice de larg consum

Pînă în prezent, din iniţiativa muncitorilor, în 15 fabrici şi uzine metalurgice din Bucureşti au fost organizate secţii producătoare de bunuri metalice de larg consum. Producţia lor se realizează în mare parte prin folosirea gospodărească a deşeurilor rămase de la procesele tehnologice de fabricaţie.

Secţiile de bunuri metalice de larg consum ale uzinelor „23 August", „Mao Ţze-dun", „Vasile Roaită" sînt considerate drept cele mai bune din Capitală. Colectivele lor, alcătuite în majoritate din tineri, au sporit necontenit producţia bunurilor de consum popular. Astfel, valoarea totală a bunurilor metalice de larg consum realizate anul trecut în secţia uzinelor „23 August" depăşeşte suma de 2.400.000 de lei. Cam la aceeaşi sumă se evaluează şi producţia realizată în secţiile uzinelor „Mao Ţze-dun" şi „Vasile Roaită".

In acest an secţiile se vor ocupa în primul rînd de îmbunătăţirea calităţii bunurilor metalice de larg consum.

ȘANTAJUL ATOMIC ESTE SORTIT EȘECULUI*)

Academician D. Skobelțin

În legătură cu discuția care se desfășoară în ultimul timp la Organizația Națiunilor Unite și în presa mondială despre problema interzicerii armei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, am atras atenția asupra părerilor exprimate de cunoscutul fizician englez P. M. S. Blackett, care a publicat în revista engleză „New Statesman and Nation" o serie de articole (sub titlul comun de „Politica britanică și bomba cu hidrogen"). Articolul de încheiere a acestei serii a fost publicat și în revista americană „Nation" (11 septembrie 1954) sub titlul „Politica bombei cu hidrogen și încăpățînata Anglie".

În aceste articole, profesorul Blackett face o analiză amănunțită a situației ivite în prezent (în special pentru Anglia) în domeniul înarmărilor și al strategiei militare în urma ultimelor realizări ale științei și tehnicii. El acordă o deosebită atenție influenței celor mai noi succese obținute în dezvoltarea armei atomice. Această chestiune este examinată consecvent de autor din punct de vedere al teoriei „echilibrului forțelor armate" și în special din punct de vedere al „doctrinei" care consideră mijloacele atomice de atac (și aviația uneia din părți, înarmată cu ele) ca o contrabalansare posibilă a forțelor terestre ale celeilalte părți, în cazul unui conflict militar.

„Doctrina" menționată a apărut, după cum se știe, în urma faptului că la sfîrșitul celui de al doilea război mondial S.U.A. s-au dovedit a fi vremelnic deținătorii monopolului în domeniul producției armamentului atomic, monopol care a dispărut curînd, dar care a dus pentru un timp oarecare la o anumită superioritate a forțelor lor în domeniul acestui tip de armament.

Cum se prezintă însă lucrurile în această privință în prezent? În articolele sale, profesorul Blackett dă acestei întrebări un răspuns bine determinat, bazat pe studierea amănunțită a datelor oficiale și neoficiale, publicate în diferite țări și, în special, în presa din S.U.A. Acest răspuns se reduce la următoarele: după crearea așa-numitei bombe cu hidrogen, avantajul S.U.A. în armament atomic (avantaj pe care ele l-au avut, poate, imediat după terminarea celui de al doilea război mondial), nu mai poate juca actualmente nici un rol.

Încă prin 1939 a fost emisă ipoteza (ulterior confirmată) că tocmai procese de acest fel, care se desfășoară în adîncurile soarelui, constituie izvorul energiei radiate de el. Dacă posibilitatea principială a acestei metode de degajare a energiei nucleare a devenit clară de mult, realizarea ei practică, în condițiile terestre, părea la început aproape cu desăvîrșire exclusă. Într-adevăr, pentru realizarea procesului termonuclear arătat este necesară obținerea unor temperaturi (de zeci de milioane de grade), care păruseră fantastice în condițiile existente pe pămînt.

În prezent însă, înfăptuirea de către om a unor asemenea procese a devenit o realitate. Tocmai aceste procese au provocat explozia bombelor cu hidrogen cu prilejul experimentării lor, ceea ce știm din comunicatele oficiale corespunzătoare.

Desigur, realizarea bombei cu hidrogen n-a constituit un eveniment independent de realizările așa-numitei tehnici atomice, ale cărei posibilități au și determinat succesul în rezolvarea problemei. Se înțelege totodată că această rezolvare a devenit posibilă numai în urma unor noi descoperiri, a căror esență n-a fost dată publicității. Iar după ce aceste descoperiri au fost făcute și confirmate, întreaga situație în domeniul armamentului „nuclear" s-a schimbat radical, ceea ce subliniază de altfel profesorul Blackett în articolele sale.

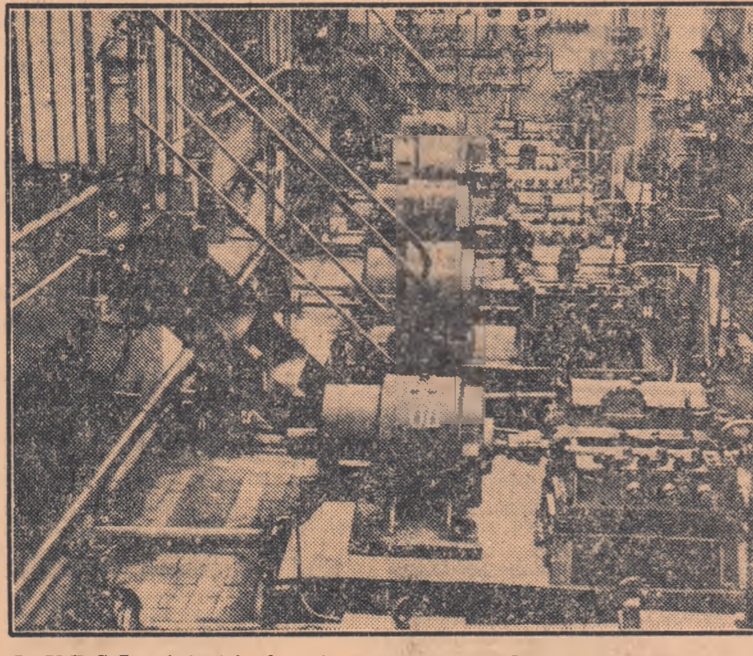
Partea tehnologică a chestiunii n-a fost dată publicității. Or, din capul locului este clar și important un singur lucru și anume: dificultățile extraordinare de care este legată producția substanțelor necesare fabricării bombelor atomice nu mai există în aceeași măsură la pregătirea materialelor pentru bombele cu hidrogen.

Profesorul Blackett nu arată, însă, cum poate fi găsită o ieșire din impasul creat. Or, s-ar părea că o asemenea ieșire decurge în mod logic din raționamentele sale.

Titlul ultimului articol al lui Blackett arată că autorul are în vedere politica tradițională a Angliei; problemele ridicate de el sînt tratate în cadrul acestei politici. Dar este oare în general posibil să se găsească o soluție a acestor probleme, dacă în căutarea unei asemenea soluții nu se trece dincolo de limitele înguste și de metodele tradiționale ale gîndirii din domeniul politicii internaționale și militare? Se pot oare rezolva just aceste probleme, dacă se pornește de la premiza că factorul principal al relațiilor internaționale îl constituie numai noile forțe puternice ale naturii, descoperite prin realizările științei și tehnicii în ultimii ani și dacă nu se ține seamă de alți noi factori puternici, care s-au ivit simultan în viața socială a popoarelor?

Profesorul Blackett, pare-se, tinde spre o atitudine realistă în rezolvarea problemelor celor mai importante ale zilelor noastre. Se naște însă întrebarea: este oare realist omul politic care în zilele noastre își permite să ignoreze faptul că pe un teritoriu cu o populație de circa 900 milioane de oameni a fost instaurată o orînduire care exclude posibilitatea subordonării politicii statului scopurilor unui război agresiv? Se poate oare considera ca realistă o asemenea tratare a problemelor internaționale, care nu ține seamă de năzuințele celor mai largi mase populare din toate țările spre o pace trainică și de lungă durată?

Dacă se ține seamă de acești factori și de aceste forțe nu mai puțin reale decît forțele ascunse în rezervele de bombe atomice și cu hidrogen create în prezent — atunci devine clar care este calea rezolvării problemelor asupra cărora își concentrează atenția profesorul Blackett mai ales în ultimele articole. Aceasta este calea spre stabilirea și întărirea sistemului securității colective, al cărei început a fost pus prin crearea Organizației Națiunilor Unite. Aceasta este calea spre construirea unui sistem de relații între popoare care să asigure rezolvarea problemelor litigioase ivite între ele prin tratative și acorduri acceptabile pentru toate părțile interesate.

În U.R.S.S. a intrat în funcțiune, acum șapte luni, prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică, avînd o capacitate utilă de 5.000 kilowați. În clișeu: Aspect din sala pompelor a centralei atomice.

Într-unul din articolele publicate de el, profesorul Blackett vorbește destul de amănunțit, deși ipotetic, despre aspectul tehnic al problemei, prezentînd de altfel numai schema principială a procesului care stă la baza exploziei bombei cu hidrogen.

În legătură cu problema discutată de el, este important să relevăm că realizarea așa-numitei bombe atomice implică procese tehnologice foarte complicate de prelucrare și de rafinare a materialelor necesare pentru fabricarea ei. Elaborarea metodelor tehnice și construirea instalațiilor complicate corespunzătoare sînt inevitabil legate de cheltuieli considerabile, atît de fonduri, cît și de timp. Substanța explozibilă (combustibilul nuclear) se obține, în acest caz, ori în urma procesului tehnic deosebit de complicat de separare a unor fracțiuni foarte mici, greu separabile, ale materiei prime naturale, ori pe calea obținerii unor substanțe artificiale — produse ale reacțiilor nucleare din reactoarele atomice.

Amintim că în esența lor, fenomenele fizice, folosite în cele două procese ale detonației, despre care este vorba — adică la explozia substanțelor din bomba cu hidrogen, pe deoparte și din cea atomică, pe de alta — sînt într-un anumit sens diametral opuse. Explozia bombei atomice are loc în urma degajării unor considerabile cantități de energie nucleară cu prilejul proceselor de „fisiune" (divizare) a unora dintre cele mai grele nuclee atomice, procese care se repetă sub forma unei reacții în lanț.

Natura s-a dovedit a fi foarte zgîrcită în ceea ce privește punerea la dispoziția omului a posibilităților pentru degajarea energiei nucleare pe această cale. În forma finită există în natură doar un singur tip de substanță care se pretează pentru aceasta, anume un izotop al uraniului (uraniu 235), deosebit de greu de separat dintr-o materie primă relativ rară și scumpă. Este îndeobște cunoscut că, în afară de aceasta, se găsesc în prezent la dispoziția industriei atomice și substanțe ca plutoniu, uraniu 233, obținute cu mari cheltuieli pe cale artificială.

Or, încă atunci cînd știința abia atinsese problema degajării energiei nucleare prin realizarea unui proces în lanț în uraniu (sau în derivații lui), fizicienilor le era de-acum clară posibilitatea *principială* de a dispune și de cu totul alte izvoare ale acestei energii.

Spre deosebire de ceea ce se petrece în reactoarele cu uraniu și în bombele atomice (cu bază de uraniu), asemenea izvoare pot fi procesele nucleare, realizate nu cu nucleii atomici cei mai grei, ci, dimpotrivă, cu cei mai ușori dintre nucleii atomici ce se găsesc în natură, de data aceasta nu prin distrugerea — dezagregarea sau divizarea nucleilor celor mai *complicați* din cei ce există în natură, ci dimpotrivă, prin intermediul unor procese de fuziune — de reunire a nucleilor celor mai *simpli* în combinații mai complicate.

În ceea ce privește obținerea materiei prime și rafinarea ei, lucrurile se prezintă cu totul altfel decît în producția materialelor industriei atomice, ceea ce am arătat mai sus. Această materie primă este mult mai accesibilă și mai ieftină, iar prelucrarea ei este departe de a fi atît de complicată și de scumpă. De aceea și investițiile de capital, necesare pentru realizarea producției materialelor despre care este vorba, nu sînt atît de mari și deci și timpul necesar pentru dezvoltarea acestei producții nu este atît de îndelungat, cum a fost cazul în primul stadiu al producției armei atomice — producție care folosea uraniul sau substanțele derivate din el.

Profesorul Blackett analizează din acest punct de vedere toate informațiile existente, ținînd seamă de situația actuală a științei. Blackett arată că forța distructivă a bombei cu hidrogen, așa cum rezultă din calcule bazate pe datele presei americane, este aproximativ de o mie de ori mai mare decît cea pe care o aveau bombele atomice, aruncate în 1945 asupra localităților Hiroșima și Nagasaki din Japonia. Dacă se ține seama de faptul că (așa cum se poate conchide din datele publicate) producția de bombe cu hidrogen a fost începută în S.U.A. și în U.R.S.S. ori simultan, ori chiar, poate, în U.R.S.S. mai devreme decît în S.U.A., atunci trebuie, după cum scrie fizicianul englez, să ajungem la următoarea concluzie inevitabilă: în prezent nu se mai poate vorbi despre o superioritate a S.U.A. în domeniul armamentului atomic.

În prezent, avantajul obținut în S.U.A. prin cîștigul de timp de la începutul așa-numitei „noi ere atomice" a fost pierdut.

Ultimul dintre articolele profesorului Blackett, reprodus în revista americană „Nation", este consacrat analizei concluziilor, care, pornindu-se de la situația prezentată mai sus, urmează să fie trase în ceea ce privește problemele politicii militare a Angliei (în fond este desigur clar că aceste probleme privesc nu numai Anglia).

Pe scurt, autorul raționează în modul următor: în conformitate cu cele expuse mai sus, el pornește de la premiza că „Uniunea Sovietică a ajuns, probabil, în prezent la egalitate (cu S.U.A.—D.S.) în ceea ce privește fabricarea bombei cu hidrogen". Concluzia care trebuie trasă în primul rînd de aici constă în faptul că ideea posibilității de a folosi amenințarea cu arma atomică ca mijloc de șantaj în domeniul politicii internaționale trebuie abandonată definitiv. „Și mai puțin posibil este războiul preventiv (!), în ciuda tuturor eforturilor unora dintre adepții lui gălăgioși".

Sensul și concluzia părerilor profesorului Blackett constau, în primul rînd, în recunoașterea primejdiilor și a riscului inadmisibil pentru soarta popoarelor, pe care le implică într-o măsură tot mai mare cursa înarmărilor și, în al doilea rînd, în recunoașterea faptului că politica tratării problemelor internaționale „de pe poziții de forță" a intrat într-un impas fără de ieșire.

În stadiul inițial al tratativelor cu privire la problemele politicii atomice internaționale, o oarecare influență negativă asupra tratativelor putea exercita o anumită „hipnoză", sub acțiunea căreia se găseau cercurile guvernante ale S.U.A., care-și închipuiau că dețin monopolul secretului producției atomice (lucru al cărui caracter iluzoriu era de altfel încă de pe atunci complect limpede pentru specialiști). Mai tîrziu, de-a lungul unei anumite perioade de timp, se mai putea presupune că S.U.A. dispun de o anumită superioritate cantitativă în ce privește armametul atomic. În prezent însă, după ce în U.R.S.S. au fost fabricate bombe cu hidrogen, a porni în rezolvarea problemelor politicii internaționale de la premiza că S.U.A. dispun de superioritate în domeniul armamentului atomic ar echivala cu negarea unor fapte incontestabile, cu toate consecințele ce decurg de aici.

Procedeul eronat de rezolvare a problemelor internaționale inspirat de asemenea greșeli trebuie abandonat odată pentru totdeauna. Trebuie, în sfîrșit, să se recunoască că premizele puse la baza politicii lor de către adepții tratativelor „de pe poziții de forță" nu mai există.

După cum se știe, politica diplomatică „dură" față de U.R.S.S. n-a avut niciodată succes. În prezent ea a devenit nu numai nereală, dar pur și simplu absurdă.

Apreciind în mod realist situația și raportul de forțe existente în momentul de față și temîndu-se, cu deplin temei, de vulnerabilitatea țării sale și a altor țări din apusul Europei față de „contralovituri atomice", profesorul Blackett vorbește doar despre necesitatea de a se revizui politica militară a Angliei; el nu propune nici un fel de soluții pozitive. *Or, cea mai bună sau, mai exactă, singura soluție necesară este traducerea în viață a interzicerii armei atomice și cu hidrogen.*

De-a lungul multor veacuri ale istoriei sale omenirea a respins mereu războaiele care urmăreau exterminarea popoarelor. Timp de veacuri au existat legi ale războiului care porneau, în esența lor, de la recunoașterea faptului că asemenea războaie sînt inadmisibile. În condițiile actuale aceste principii dictează în mod imperios necesitatea interzicerii armei atomice.

Acuma problema se pune astfel: ori omenirea va izbuti să bareze calea războiului atomic — și credem că așa va fi — or, dimpotrivă, lumea va ajunge la un război pustiitor — și credem că o asemenea perspectivă trebuie și poate fi preîntîmpinată.

Oamenii de știință și în special, poate, reprezentanții fizicii, știința care a dat naștere „industriei atomice", au o deosebită răspundere. Ea îi obligă să-și unească eforturile în lupta pentru eliberarea omenirii de primejdia care o amenință.

Specialiștii sovietici acordă de mult o mare atenție sarcinilor folosirii pașnice a energiei atomice. După cum se știe, ei au izbutit să realizeze succese mari în rezolvarea acestor sarcini.

*) *Text prescurtat al scrisorii adresate de autor revistei sovietice „Mejdunarodnaia jizni" („Viața internațională").*

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Raportul asupra bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1955

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Cea de a 2-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., care s-a deschis la 3 februarie, și-a continuat lucrările în seara aceleiași zile. În Palatul mare al Kremlinului a avut loc ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sala este arhiplină. Sînt prezenți deputați ai Sovietului Suprem, numeroși oaspeți: inovatori în producție, oameni de cultură, reprezentanți ai vieții publice din capitală. Lojile corpului diplomatic și ale presei sovietice și străine sînt pline.

Deputații și oaspeții au întîmpinat cu aplauze furtunoase pe conducătorii partidului comunist și guvernului sovietic — *N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, A. I. Kiricenko, P. K. Ponomarenko, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin.*

Deputatul Vilis Lațis, care prezidează ședința, a dat cuvîntul deputatului Arseni Zverev, ministru al Finanțelor al U.R.S.S., pentru a prezenta raportul cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955 și cu privire la executarea bugetului de stat pe anul 1953.

Raportorul a anunțat că este prezentat spre aprobarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. bugetul de stat pe anul 1955 în sumă de 589,6 miliarde ruble la capitolul venituri și de 562,9 miliarde ruble la capitolul cheltuieli, adică cu un excedent de 26,7 miliarde ruble la capitolul venituri față de capitolul cheltuieli. În 1955, veniturile bugetului provenite de la întreprinderile și organizațiile economiei socialiste se vor cifra la 497 miliarde ruble.

Impozitele percepute de la populație vor atinge suma de 48,4 miliarde ruble, cotele actuale de impunere rămîn nemodificate, iar greutatea specifică a impozitelor percepute de la populație, în veniturile bugetului nu va constitui mai mult de 8,2 la sută.

Ministrul a subliniat că bugetul pornește de la sarcinile dezvoltării economiei naționale, ridicării nivelului material și cultural de trai al poporului sovietic, întăririi puterii economice și capacității de apărare a statului sovietic. Bugetul prevede fondurile necesare pentru lărgirea continuă a industriei, și în primul rînd a industriei grele, a cărei dezvoltare accelerată rămîne condiția hotărîtoare a înaintării cu succes a țării pe calea spre comunism. În buget sînt prevăzute de asemenea fondurile necesare pentru avîntul și dezvoltarea rapidă a agriculturii și sporirea producției mărfurilor de consum popular.

Ministrul finanțelor a analizat în continuare diferitele articole din capitolul cheltuieli al bugetului. Pentru economia națională sînt alocate 222,4 miliarde ruble, iar împreună cu mijloacele proprii ale întreprinderilor și organizațiilor economice, această sumă se va ridica la 335,3 miliarde ruble. Pentru dezvoltarea industriei sînt alocate aproape 100 miliarde ruble.

În industria grea se investește principala parte a fondurilor afectate dezvoltării economiei naționale a țării. Aceasta face cu putință sporirea considerabilă a producției industriei metalurgice, cărbunelui, petrolului, energetice și chimice, a industriei constructoare de mașini și a altor ramuri ale industriei grele.

Pentru înfăptuirea măsurilor în domeniul agriculturii se alocă 65,2 miliarde ruble. Aceste fonduri asigură înzestrarea agriculturii cu cele mai moderne mașini și unelte, lărgirea suprafețelor însămînțate prin continuarea acțiunii de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite, crearea unei baze furajere stabile pentru creșterea animalelor. Suma de 167,2 miliarde ruble a fost alocată pentru finanțarea investițiilor capitale în 1955.

Planul pe 1955 prevede o nouă extindere a construcțiilor de locuințe. Investițiile în construcțiile de locuințe se vor cifra la 24,5 miliarde de ruble.

Principala sarcină a guvernului sovietic în domeniul relațiilor internaționale — a declarat în continuare Zverev — este asigurarea și întărirea păcii. Însă, după cum vedem, în situația internațională nu s-au produs schimbări care ar justifica o slăbire a atenției noastre față de problemele întăririi capacității de apărare. În aceste condiții, noi avem datoria să dăm dovadă și pe viitor de grija cuvenită pentru întărirea puterii de luptă și a pregătirii permanente a forțelor noastre armate, pentru a asigura securitatea patriei noastre.

În bugetul de stat pe 1955 se prevăd cheltuieli pentru apărare în sumă de 112,1 miliarde ruble.

Cheltuielile statului socialist pentru acțiunile social-culturale, cheltuieli care cresc din an în an, au o mare însemnătate pentru ridicarea nivelului material și cultural de trai al populației. Bugetul de stat al U.R.S.S. alocă suma de 146,9 miliarde de ruble pentru învățămînt, ocrotirea sănătății și cultură fizică, pentru asigurările sociale de stat și prevederile sociale.

Bugetul prevede de asemenea alocări pentru acțiunea de lărgire a pregătirii cadrelor în instituțiile de învățămînt superior, în școlile medii tehnice și în alte școli medii de specialitate. În acest scop se vor aloca în 1955 peste 15 miliarde de ruble. În instituțiile de învățămînt superior și în școlile medii tehnice vor fi primiți în toamna anului acesta peste 1 milion de elevi și studenți. Pentru dezvoltarea științei se alocă suma de peste 10 miliarde ruble.

Ședința din 4 februarie

MOSCOVA 4 (Agerpres).— TASS transmite: Cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a început la 3 februarie la Moscova, își continuă lucrările.

În dimineața zilei de 4 februarie, în Marele Palat al Kremlinului a avut loc ședința Sovietului Uniunii. La ședință au fost de față numeroși oaspeți — reprezentanți ai oamenilor muncii din capitala sovietică, oameni de știință și cultură, ostași ai Armatei Sovietice și Flotei Maritime Militare. Deputații și oaspeții au salutat cu căldură pe conducătorii partidului comunist și guvernului sovietic.

După coraportul comisiei bugetare a Sovietului Uniunii, au început discuțiile la raportul prezentat de ministrul Finanțelor, Arseni Zverev, cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955 și cu privire la executarea bugetului de stat pe anul 1953.

Deputatul Leonid Brejnev a vorbit despre munca importantă ce se desfășoară în vederea valorificării pămînturilor virgine și înțelenite în Kazahstan și despre planurile pentru viitorul apropiat.

An de an se dezvoltă în Ucraina industriile carboniferă, metalurgică și construcția de mașini. După cum a arătat deputatul Mihail Greciuha, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, în ultimii patru ani extracția de cărbune a sporit în R.S.S. Ucraineană de aproape 1,5 ori.

În comparație cu anul 1950, anul trecut a fost produs cu 60 la sută mai multă fontă și cu 63 la sută mai mult oțel. În prezent se fabrică diferite țesături și alte mărfuri de consum popular în cantități mult mai mari decît la începutul celui de al 5-lea cincinal. Pentru alimentarea cu energie electrică a industriei Ucrainei, se construiește centrala hidroelectrică Kahovka.

În centrul atenției întregii opinii publice sovietice se găsește acum hotărîrea cu privire la sporirea producției de produse animale, adoptată zilele trecute de Comitetul Central al Partidului Comunist. După cum a declarat deputatul Vasili Kozlov, în Bielorusia se prevede lărgirea considerabilă a suprafețelor însămînțate cu culturi furajere. Vor fi mecanizate în măsură și mai mare lucrările pentru prepararea furajelor, au fost construite multe noi ferme de creșterea animalelor. Pavel Lobanov, ministrul Agriculturii al R.S.F.S.R. a subliniat că sarcina cea mai importantă a lucrătorilor din agricultura R.S.F.S.R. este ridicarea nivelului agriculturii, reducerea termenelor de efectuare a muncilor agricole.

La ședința din dimineața de 4 februarie a Sovietului Uniunii au luat de asemenea cuvîntul deputații Ghivi Djavahișvili (Gruzia), Ivan Grișin (Stalingrad), Abdi Suerkulov (Kirghizia), Suhan Babaev (Turcmenia). După ce au relevat succesele obținute în dezvoltarea economiei și culturii, vorbitorii au criticat Ministerul Finanțelor al U.R.S.S. și o serie de alte ministere, precum și Comisia de Stat a Planificării pentru anumite lipsuri în planificare, în organizarea lucrărilor de construcții, în repartizarea cadrelor pentru industrie și agricultură. Toți vorbitorii s-au pronunțat pentru aprobarea bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1955, întrucît acesta are drept scop întărirea continuă a puterii economice a statului sovietic, a capacității de apărare a acestuia, ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii.

Acordurile de la Paris întîmpină rezistență în comisiile Consiliului Republicii

PARIS 4 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la 3 februarie, comisiile Consiliului Republicii pentru afacerile externe și pentru problemele industriale au examinat textul proiectului de lege privind acordurile de la Paris. Michel Debre, raportorul comisiei pentru afacerile externe, care în principiu sprijină teza înarmării Germaniei occidentale, a formulat o serie de „condiții" pentru ratificarea acestor acorduri. În aceste condiții sau rezerve este vorba în special de situația Saarului, de prerogativele așanumitei „agenții pentru producția de armament" și de posibilitatea de convocare a unei conferințe a celor patru puteri.

Debre ca și Pinton, raportorul comisiei pentru protocolurile cu privire la Saar care mai luase înainte cuvîntul, au propus comisiei să ceară lui Mendès-France unele precizări suplimentare în legătură cu acordurile de la Paris.

Fără a lua o hotărîre definitivă pe marginea rapoartelor lui Michel Debre și Pinton, precum și în problema dezbaterilor în Consiliul Republicii, comisia pentru afacerile externe, și-a exprimat dorința de a mai asculta odată pe șeful guvernului Mendès-France.

La rîndul său, comisia pentru problemele industriale a Consiliului Republicii a ascultat o serie de rapoarte cu privire la protocolurile franco-germane asupra Saarului. Raportorii au atras atenția membrilor comisiei asupra „lipsei de precizie și claritate" a acestor protocoluri și au subliniat că această lipsă de claritate va exista atîta timp cît nu se va ajunge la un acord cu privire la „colaborarea economică franco-saareză".

Comisia a ascultat de asemenea raportul senatorului Armango (republican-independent) cu privire la acordurile de la Paris. Armango a formulat „rezerve serioase", mai ales în ce privește faimoasa „agenție a armamentelor".

Guvernul de la Bonn îngrijorat de creșterea opoziției împotriva reînarmării vest-germane

BONN 4 (Agerpres). — Îngrijorat de împotrivirea tot mai accentuată manifestată în ultimele săptămîni de opinia publică vest-germană față de acordurile de la Paris, Uniunea creștin-democrată a convocat pentru 6 și 7 februarie la Bonn o ședință extraordinară a conducerii și biroului partidului, în cadrul căreia urmează să se ia hotărîri cu privire la o serie de măsuri menite să contrabalanseze mișcarea de protest din țară. Deputatul Otto Lenz, membru al Bundestagului, căruia i se rezervă un mare rol în conducerea acțiunii inițiate de guvern, a declarat presei că „este speriat de impresia produsă în străinătate de manifestațiile opoziției". El a remarcat că în momentul de față în problema acordurilor de la Paris s-a conturat următoarea alternativă: „hotărîrea parlamentului sau cea a străzii".

„Ar fi o catastrofă pentru Republica federală (pentru guvernul de la Bonn — N. R.), a declarat el, dacă ar triumfa opinia străzii".

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Deschiderea Congresului Uniunii Tineretului Cehoslovac

PRAGA 4 (Agerpres).—Ceteka transmite: La 3 februarie s-a deschis la Praga cel de al 2-lea Congres al Uniunii Tineretului Cehoslovac. La Congres iau parte aproximativ 2.500 delegați și invitați, printre care delegații din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Republica Populară Romînă și din alte țări.

Congresul a fost deschis de Milos Jakes, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac. După aprobarea ordinei de zi, alegerea prezidiului și comisiilor de lucru, a luat cuvîntul Miloslav Vecker, prim-secretar al C.C. al U.T.C., care a prezentat un amplu raport consacrat sarcinilor Uniunii Tineretului Cehoslovac.

Pentru unitatea de luptă a tineretului din întreaga Germanie

BERLIN 4 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German a adresat Uniunii organizațiilor de tineret din Germania occidentală „Bundesjugendring" și organizațiilor afiliate — „Șoimii", „Tineretul sindical", „Prietenii naturii", „Tineretul evanghelic" și „Uniunea tineretului catolic german" — o scrisoare în care se propune discutarea în comun a problemelor importante care interesează întregul tineret german.

Înțelegerea între reprezentanții tineretului din Germania răsăriteană și Germania occidentală, se spune în scrisoare, ar intensifica mișcarea populară pentru unificarea Germaniei și ar constitui o contribuție la pregătirea de alegeri libere pe întreaga Germanie încă în cursul anului 1955.

După cum anunță ziarul vest-berlinez „Der Kurier" din 4 februarie, Heinrich Keppler, președintele Uniunii organizațiilor de tineret din Germania occidentală „Bundesjugendring" a declarat la Düsseldorf că este gata să înceapă tratative cu delegația Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German.

Întrevederea lui V. M. Molotov cu Hayter și Kaul

MOSCOVA (Agerpres).

La 4 februarie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe ambasadorul Angliei în U.R.S.S., d. Hayter.

În aceeași zi, V. M. Molotov l-a primit pe d. Kaul, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei în U.R.S.S.

Conferința europeană împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

BERLIN 4 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Der Morgen", la 6 februarie va avea loc la Varșovia Conferința europeană împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, pentru tratative în problema germană și dezarmare.

În știre se arată că delegația Republicii Democrate Germane la conferință va fi condusă de Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane. La lucrările conferinței vor lua de asemenea parte reprezentanți din Germania occidentală. Se așteaptă sosirea la conferință a unor delegații din Franța și Anglia.

Conferința primilor miniștri ai țărilor arabe

BEIRUT 4 (Agerpres).

Potrivit unor știri recente, în seara zilei de 3 februarie și-a reluat lucrările la Cairo conferința primilor miniștri al țărilor arabe. Participanții la conferință au ascultat raportul delegației care s-a înapoiat de la Bagdad, cu privire la rezultatul tratativelor pe care le-a dus cu primul ministru al Irakului, Nuri Said, în problema proiectatei încheieri a pactului turco-irakian.

După dezbateri, care au durat peste trei ore, participanții la conferință n-au reușit să ajungă la vreun acord.

Ședința următoare a fost fixată pentru 6 februarie a. c.

SCURTE ȘTIRI

● În urma alegerilor care au avut loc în ianuarie în colonia britanică Jamaica, partidul laburist al primului ministru Bustamante, unealtă a imperialismului britanic, a fost înfrînt în favoarea partidului național popular, condus de Norman Manley.

După deschiderea noii legislaturi, Manley a fost numit în funcția de prim ministru al guvernului din Jamaica. El și-a luat angajamentul să lupte pentru a obține autonomia țării și dezvoltarea economiei ei.

● Zilele acestea, la Berlin a avut loc o conferință a reprezentanților sindicatelor din Polonia, Cehoslovacia și Republica Democrată Germană, care reunesc în rîndurile lor peste 13.000.000 oameni ai muncii.

● Violențele comise de poliție împotriva celor 20.000 de participanți la demonstrația pașnică organizată de țărani în orașul Lille (Franța) au provocat o adîncă indignare în rîndul opoziției din Adunarea Națională și din Consiliul Republicii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".